

ACORD
ÎNTRU STATELE PĂRȚI LA TRATATUL ATLANTICULUI DE
NORD CU PRIVIRE LA STATUTUL FORȚELOR LOR

Londra, 19 iunie 1951

Statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949,

considerând că forțele unei părți pot fi trimise, pe bază de acord, în misiune pe teritoriul unei alte părți,

ținând seama că decizia de a le trimite și condițiile în care ele vor fi trimise, în măsura în care astfel de condiții nu sunt stipulate prin prezentul acord, vor continua să facă obiectul unor înțelegeri speciale între statele părți interesate,

dorind, totuși, să stabilească statutul unor astfel de forțe atunci când se află pe teritoriul unei alte părți,

au convenit următoarele:

ARTICOLUL I

1. În acest acord expresia:

a) forță înseamnă personalul care aparține trupelor de uscat, de marină și de aviație ale uneia dintre părțile contractante aflate pe teritoriul unei alte părți contractante din zona Tratatului Atlanticului de Nord în legătură cu îndatoririle lor oficiale, cu condiția ca cele două părți contractante interesate ar putea conveni ca anumite persoane, unități și formațiuni să nu fie considerate ca intrând în categoria de forță sau ca făcând parte din aceasta, potrivit prevederilor prezentului acord;

b) componenta civilă înseamnă personalul civil care însoțește personalul militar al unei părți contractante, fiind angajat al forțelor armate ale acestei părți contractante și care nu sunt nici persoane fără cetățenie, nici cetățeni ai oricărui alt stat care nu este parte la Tratatul Atlanticului de Nord și nici cetățeni sau rezidenți permanenți ai statului în care forța este dislocată;

c) membru de familie înseamnă soția sau soțul unui membru al forței sau al componenței civile sau un copil aflat în întreținerea unuia dintre părinți;

d) stat trimițător înseamnă partea contractantă căreia îi aparține forța;

e) stat primitor înseamnă partea contractantă pe teritoriul căreia este dislocată forța sau componenta civilă, indiferent că staționează acolo sau că se află în tranzit;

f) autorități militare ale statului trimițător înseamnă acele autorități ale statului trimițător care sunt împuternicite prin lege să aplice legea militară a acestui stat cu privire la membrii forțelor sale sau ai componenței civile;

g) consiliul Atlanticului de Nord înseamnă consiliul stabilit prin art. 9 al Tratatului Atlanticului de Nord sau orice alte organe subordonate ale acestuia autorizate să acționeze în numele său.

2. Prezentul acord se va aplica autorităților din subdiviziunile politice ale părților contractante, în cadrul teritoriilor lor, cu privire la care acordul se aplică și se extinde în conformitate cu art. XX, în același fel și autorităților centrale ale acestor părți contractante, cu rezerva că, totuși, proprietățile deținute de subdiviziunile politice nu vor fi considerate ca proprietăți deținute de o parte contractantă, în înțelesul art. VIII.

ARTICOLUL II

Este de datoria unei forțe și a componentei sale civile, a membrilor acestora, cât și a membrilor de familie ai acestora să respecte legile statului primitor și să se abțină de la orice activitate neconformă cu spiritul prezentului acord și, în special, de la orice activitate politică în statul primitor. Este, de asemenea, de datoria statului trimițător să ia măsurile necesare în acest scop.

ARTICOLUL III

1. Respectând prevederile paragrafului 2 al acestui articol și conformându-se formalităților stabilite de statul primitor în ceea ce privește intrarea și plecarea forței militare sau a membrilor acesteia, acești membri vor fi scutiți de îndeplinirea cerințelor referitoare la inspecția efectuată de către autoritățile de frontieră, vize, la intrarea sau ieșirea în și de pe teritoriul statului primitor. Ei vor fi, de asemenea, scutiți de la aplicarea reglementărilor statului primitor referitoare la înregistrarea și controlul străinilor, dar fără ca prin aceasta să se considere că acesta au obținut vreun drept de reședință permanentă sau de domiciliu pe teritoriul statului primitor.

2. Numai următoarele documente vor fi cerute în ceea ce privește pe membrii unei forțe; ele trebuie și fie prezentate la cerere:

a) act de identitate personal emis de statul trimițător, prevăzut cu o fotografie și care să menționeze numele și prenumele, data nașterii, gradul, numărul (dacă există) și arma;

b) ordinul de deplasare, individual sau colectiv, redactat în limba statului trimițător și în limbile engleză și franceză, emis de instituția competentă a statului trimițător sau de către Organizația Tratatului Atlanticului de Nord și care să certifice statutul persoanei sau al grupului ca membru sau membri ai forței militare, precum deplasarea ordonată. Statul primitor poate pretinde ca ordinul de deplasare să fie contrasemnat de către reprezentanții săi autorizați.

3. Pașapoartele membrilor unei componente civile și cele ale membrilor de familie vor preciza calitatea acestora.

4. Dacă un membru al unei forțe sau al unei componente civile părăsește serviciul statului trimițător și nu este repatriat, autoritățile statului trimițător vor informa imediat autoritățile statului primitor, cărora le va da toate informațiile care pot fi cerute. Autoritățile statului trimițător vor informa, în mod similar, autoritățile statului primitor despre orice asemenea membru care a absentat nemotivat mai mult de 21 de zile.

5. Dacă statul primitor a cerut părăsirea teritoriului său de către un membru al unei forțe sau al unei componente civile sau a emis un ordin de expulzare împotriva unui

fost membru al unei forțe sau al unei componente civile sau împotriva unui membru de familie, unui membru sau fost membru, autoritățile statului trimițător au obligația să primească persoana în cauză pe propriul său teritoriu sau să o determine să părăsească teritoriul statului primitor. Acest paragraf se va aplica numai persoanelor care nu sunt cetățeni ai statului primitor și care au intrat în statul primitor ca membri ai unei forțe ori ai unei componente civile sau în scopul de a dobândi această calitate și membrilor de familie ai unor asemenea persoane.

ARTICOLUL IV

Statul primitor:

a) fie acceptă ca valabil, fără examen de conducere și taxă, permisul de conducere sau permisul militar de conducere eliberat de statul trimițător sau de către o unitate administrativă a acestuia unui membru al unei forțe sau al unei componente civile;

b) fie emite propriile permise de conducere oricărui membru al unei forțe sau al unei componente civile care deține un permis de conducere sau un permis militar de conducere eliberat de statul trimițător sau de către unitatea administrativă a acestuia, cu condiția de a nu se cere examen de conducere.

ARTICOLUL V

1. Membrii unei forțe vor purta, de regulă, uniformă, cu excepția unor aranjamente diferite între autoritățile statului trimițător și ale statului primitor; ținuta civilă va fi purtată în aceleași condiții ca și pentru membrii forțelor statului primitor. Unitățile și formațiunile unei forțe reglementar constituite vor purta uniformă la trecerea frontierei.

2. Vehiculele de serviciu ale unei forțe sau ale unei componente civile vor purta, în plus față de numărul lor de înmatriculare, un semn distinctiv al apartenenței statale.

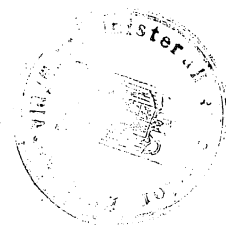
ARTICOLUL VI

Membrii unei forțe pot poseda și purta arme, cu condiția ca ei să fi fost autorizați prin ordinul primit. Autoritățile statului trimițător vor examina cu bunăvoință cererile statului primitor în această problemă.

ARTICOLUL VII

1. În condițiile stabilite de acest articol:

a) autoritățile militare ale statului trimițător vor avea dreptul să exercite în cadrul statului primitor jurisdicția penală și disciplinară care le este conferită de legea statului trimițător în privința persoanelor supuse legilor militare ale acestui stat;

b) autoritățile statului primitor vor exercita jurisdicția asupra membrilor unei forțe sau ai unei componente civile și asupra membrilor de familie, în ceea ce privește infracțiunile comise pe teritoriul statului primitor și incriminate de legea acestui stat.

2. a) Autoritățile militare ale statului trimițător vor avea dreptul de a exercita jurisdicția exclusivă asupra persoanelor supuse legilor militare ale acestui stat, în ceea ce privește inclusiv infracțiunile referitoare la securitatea sa, incriminate de legea statului trimițător, dar nu și de legea statului primitor;

b) autoritățile statului primitor vor avea dreptul să-și exercite jurisdicția exclusivă asupra membrilor unei forțe sau ai unei componente civile și asupra membrilor lor de familie în ceea ce privește infracțiunile, inclusiv cele referitoare la securitatea acestui stat, pedepsite de legea sa, dar nu și de legea statului trimițător;

c) pentru scopurile acestui paragraf și ale paragrafului 3 al acestui articol, o infracțiune împotriva securității statului va include:

(i) trădarea de patrie;

(ii) sabotajul, spionajul sau încălcarea oricărei legi referitoare la secretele oficiale ale acestui stat sau la secretele privind apărarea națională a acestui stat.

3. În cazul în care dreptul de a exercita jurisdicția este concurent, se vor aplica următoarele reguli:

a) autoritățile militare ale statului trimițător vor avea dreptul de exercitare, cu prioritate, a jurisdicției asupra unui membru al unei forțe sau al unei componente civile în ceea ce privește:

(i) infracțiunile îndreptate numai împotriva proprietății sau securității acestui stat sau infracțiunile îndreptate numai împotriva persoanei sau proprietății unui alt membru al forței sau componente civile a acestui stat sau unui membru de familie;

(ii) infracțiunile care decurg din orice faptă sau omisiune produsă în îndeplinirea îndatoririlor oficiale;

b) în cazul oricărei alte infracțiuni, autoritățile statului primitor vor avea dreptul de a exercita, cu prioritate, jurisdicția;

c) dacă statul care are dreptul prioritar decide să nu își exercite jurisdicția, acesta va informa autoritățile celui alt stat de îndată ce va fi posibil. Autoritățile statului care are dreptul prioritar de jurisdicție vor lua în considerare, cu bunăvoință, cererea de renunțare la acest drept, formulată de autoritățile celui alt stat, în cazul în care acest alt stat consideră că o astfel de renunțare este de importanță deosebită.

4. Prevederile precedente ale acestui articol nu vor implica nici un drept pentru autoritățile militare ale statului trimițător de a-și exercita jurisdicția asupra persoanelor care sunt cetățeni ai statului primitor sau rezidenți permanenți ai acestui stat, în afara cazului când aceștia sunt membri ai forței statului trimițător.

5. a) Autoritățile statului trimițător și ale statului primitor își vor acorda sprijin reciproc pentru arestarea membrilor unei forțe sau ai unei componente civile sau a membrilor de familie aflați pe teritoriul statului primitor și pentru predarea lor autorității care urmează să-și exercite jurisdicția în conformitate cu prevederile de mai sus;

b) autoritățile statului primitor vor notifica prompt autorităților militare ale statului trimițător despre arestarea oricărui membru al unei forțe ori al componente civile sau a unui membru de familie;

c) În cazul în care statul primitor urmează să-și exercite jurisdicția asupra unui membru al unei forțe sau al unei componente civile, acuzat de comiterea unei infracțiuni, acesta va rămâne în custodia statului trimițător, dacă se află pe teritoriul acestuia, până în momentul în care va fi pus sub acuzație de statul primitor.

6. a) Autoritățile statului trimițător și ale statului primitor își vor acorda sprijin reciproc pentru efectuarea tuturor investigațiilor necesare cu privire la infracțiuni, precum și în strângerea și administrarea probelor, inclusiv în sechestrarea și, atunci când este cazul, în predarea obiectelor având legătură cu infracțiunea. Predarea unor astfel de obiecte poate fi făcută cu condiția înapoierii lor într-un termen stabilit de autoritatea care le predă;

b) autoritățile părților contractante își vor notifica reciproc decizia luată în toate cazurile în care există drepturi concurente de a exercita jurisdicția.

7. a) O sentință de condamnare la moarte nu va fi executată în statul primitor de autoritățile statului trimițător, dacă legislația statului primitor nu prevede o astfel de pedeapsă într-un caz similar;

b) autoritățile statului primitor vor examina cu bunăvoință o cerere de sprijin din partea autorităților statului trimițător pentru executarea unei pedepse cu închisoarea, decisă de autoritățile statului trimițător în conformitate cu prevederile acestui articol, pe teritoriul statului primitor.

8. Atunci când un acuzat a fost judecat în conformitate cu prevederile acestui articol de către autoritățile uneia dintre părțile contractante și a fost achitat sau a fost condamnat și își execută sau și-a executat pedeapsa sau a fost grațiat, acesta nu va putea fi judecat din nou de către autoritățile unei alte părți contractante pentru aceeași infracțiune pe același teritoriu. Cu toate acestea, nimic din acest paragraf nu va împiedica autoritățile militare ale statului trimițător să judece pe un membru al forței sale pentru orice încălcare a regulilor de disciplină, decurgând dintr-o acțiune sau omisiune care a constituit o infracțiune pentru care el a fost judecat de către autoritățile unei alte părți contractante.

9. Ori de câte ori un membru al forței sau al componentei civile sau un membru al familiei este pus sub urmărire penală sub jurisdicția statului primitor, el va avea dreptul:

a) la o judecată promptă și rapidă;

b) de a fi informat, înaintea procesului, de acuzația sau de acuzațiile concrete care i se aduc;

c) de a fi confruntat cu martorii care îl acuză;

d) ca martorii care pot depune în favoarea sa să fie constrânși să se prezinte în instanță, dacă aceștia se află sub jurisdicția statului primitor;

e) să aibă un apărător desemnat de el sau un apărător care să-i acorde asistență gratuită, în condițiile legale existente la acea dată în statul primitor;

f) dacă el consideră necesar, să beneficieze de serviciile unui interpret competent;

și
g) să comunice cu reprezentantul guvernului statului trimițător și, când regulile de procedură permit aceasta, să poată fi prezent la proces.

10. a) Unitățile sau formațiunile militare ale forței, reglementar constituite, trebuie să asigure paza și ordinea în toate taberele, așezările sau alte instalații pe care le ocupă în conformitate cu acordurile încheiate cu statul primitor. Poliția militară a forței poate lua

toate măsurile pe care le consideră necesare pentru menținerea ordinii și a securității în astfel de locuri;

b) în afara acestor locuri, o astfel de poliție militară trebuie folosită doar pe baza înțelegerilor cu autoritățile statului primitor și în colaborare cu acele autorități, și în măsura în care o asemenea intervenție este necesară pentru a menține disciplina și ordinea în rândul membrilor forței.

11. Fiecare parte contractantă va iniția măsurile legislative pe care le consideră necesare pentru a asigura securitatea și protecția adecvată pe teritoriul său a instalațiilor, echipamentului, proprietății, a documentelor și informațiilor oficiale ale celorlalte părți contractante, precum și pedepsirea persoanelor care pot contraveni legilor adoptate în acest scop.

ARTICOLUL VIII

1. Fiecare parte contractantă renunță la orice pretenții împotriva oricărei alte părți contractante pentru pagube produse asupra oricărei proprietăți care îi aparține și care este folosită de forțele sale terestre, maritime sau aeriene, dacă paguba:

(i) a fost produsă de un membru sau un angajat al forțelor armate ale celeilalte părți contractante în timpul executării îndatoririlor sale decurgând din punerea în aplicare a Tratatului Atlanticului de Nord;

(ii) a fost produsă în urma utilizării oricărui vehicul, navă sau aeronavă aparținând celeilalte părți contractante și folosită de forțele sale armate, cu condiția ca vehiculul, nava sau aeronava care a produs paguba să fi fost utilizată în acțiuni de punere în aplicare a Tratatului Atlanticului de Nord sau ca paguba să fi fost provocată unei proprietăți utilizate în același scop.

Se va renunța la pretenții decurgând din operațiuni de salvare maritimă ale unei părți contractante față de o altă parte contractantă, cu condiția ca vasul sau încărcătura salvată să fi fost proprietatea uneia dintre părțile contractante și să fi fost utilizată de forțele sale armate în cadrul punerii în aplicare a Tratatului Atlanticului de Nord.

2. a) În cazul unei pagube cauzate sau aduse, așa cum s-a prevăzut în paragraful 1, unei alte proprietăți deținute de o parte contractantă și situată pe teritoriul său, problema răspunderii celeilalte părți contractante va fi stabilită, iar mărimea pagubei va fi evaluată de către un arbitru unic stabilit potrivit subparagrafului b) al acestui paragraf, în afară de cazul când părțile contractante interesate nu vor hotărî altfel. Arbitrul va decide și în privința oricăror alte contrapretenții izvorând din același incident;

b) arbitrul, la care se face referire în subparagraful a) de mai sus, va fi ales, pe baza acordului dintre părțile contractante interesate, dintre cetățenii statului primitor care au deținut sau dețin o înaltă funcție judiciară. Dacă părțile contractante interesate nu reușesc, în termen de două luni, să cadă de acord asupra arbitrului, oricare dintre ele poate cere președintelui supleanților în Consiliul Atlanticului de Nord să desemneze o persoană care să aibă calificările menționate mai sus;

c) orice decizie luată de arbitru va fi obligatorie și definitivă pentru părțile contractante;

d) suma oricărei despăgubiri acordate de către arbitru va fi împărțită potrivit prevederilor paragrafului 5 subparagraful e) pct. (i), (ii) și (iii) din acest articol;

e) remunerarea arbitrului va fi stabilită prin înțelegere între părțile contractante interesate și va fi suportată împreună cu cheltuielile neprevăzute, necesare îndeplinirii obligațiilor sale, în proporții egale de către aceste părți;

f) cu toate acestea, fiecare parte contractantă va renunța la pretențiile sale în cazul în care paguba este mai mică de:

Belgia	- 70.000 franci belgieni
Canada	- 1.460 dolari canadieni
Danemarca	- 9.670 coroane
Franța	- 490.000 franci francezi
Islanda	- 22.800 coroane
Italia	- 850.000 lire
Luxemburg	- 70.000 franci luxemburghezi
Olanda	- 5.320 florini
Norvegia	- 10.000 coroane
Portugalia	- 40.250 scuzi
Marea Britanie	- 500 lire sterline
S.U.A	- 1.400 dolari S.U.A.

Orice altă parte contractantă, a cărei proprietate a suferit daune în același incident, va renunța și ea la pretențiile sale care nu depășesc aceste sume. În cazul unor fluctuații mari ale ratelor de schimb dintre aceste valute, părțile contractante vor cădea de acord asupra unor modificări adecvate ale acestor sume.

3. Pentru scopurile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol, expresia ce aparține unei părți contractante, în cazul unei nave, include o navă de transport închiriată în regim "bare-boat" de aceeași parte contractantă sau rechiziționată de aceasta în condițiile regimului "bare-boat" sau preluată drept captură de război (în afară de cazul în care riscul pierderii sau răspunderea pentru daune este în sarcina unei alte persoane decât o astfel de parte contractantă).

4. Fiecare parte contractantă renunță la toate pretențiile sale față de orice altă parte contractantă pentru rănirea sau decesul oricărui membru al forțelor sale armate, pe timpul când un astfel de membru a acționat în executarea îndatoririlor sale oficiale.

5. Pretențiile (altele decât pretențiile izvorâte din contracte și cele cărora le sunt aplicabile paragrafele 6 și 7 ale acestui articol), decurgând din fapte sau omisiuni ale membrilor unei forțe sau ai componentei civile, produse în îndeplinirea obligațiilor oficiale sau din orice altă faptă, omisiune sau împrejurare, pentru care este răspunzătoare o forță sau o componentă civilă, și care cauzează pagube pe teritoriul statului primitor unor terțe părți, altele decât vreuna dintre părțile contractante, vor fi soluționate de statul primitor în conformitate cu următoarele prevederi:

a) pretențiile vor fi depuse, înregistrate și soluționate sau judecate în conformitate cu legile și cu reglementările statului primitor, aplicabile pretențiilor decurgând din activitățile propriilor lor forțe armate;

b) statul primitor poate soluționa orice asemenea pretenții, iar plata sumelor convenite sau stabilite prin decizie judecătorească se va face de către statul primitor în propria sa monedă;

c) o astfel de plată, fie că este făcută în conformitate cu o înțelegere, fie că este stabilită prin decizia tribunalului competent al statului primitor, ori prin decizia definitivă

a unui astfel de tribunal prin care se respinge cererea de plată, va fi obligatorie și definitivă pentru părțile contractante;

d) orice pretenție soluționată de către statul primitor va fi comunicată statelor trimițătoare interesate, împreună cu informații complete și o propunere de împărțire a sumelor, în conformitate cu subparagraful e) pct. (i), (ii) și (iii) de mai jos. În lipsa unui răspuns în termen de două luni, se va considera că împărțirea propusă a fost acceptată;

e) sumele necesare pentru soluționarea pretențiilor în conformitate cu precedentele subparagrafe și cu paragraful 2 al acestui articol vor fi împărțite între părțile contractante, după cum urmează:

(i) când întreaga responsabilitate revine unui singur stat, suma atribuită sau hotărâtă de către instanța judiciară va fi suportată în proporție de 25% în sarcina statului primitor și în proporție de 75% în sarcina statului trimițător;

(ii) când sunt răspunzătoare mai multe state pentru pagubă, suma atribuită sau hotărâtă de către instanța judiciară va fi suportată în mod egal de aceste state; totuși, dacă statul primitor nu este unul dintre statele responsabile, partea acestuia va fi jumătate din contribuția fiecărui stat trimițător;

(iii) când paguba a fost cauzată de către forțele armate ale părților contractante și nu este posibil să fie imputată în mod precis uneia sau mai multora dintre aceste forțe armate, suma atribuită sau hotărâtă de instanța judiciară va fi împărțită în mod egal între părțile contractante în cauză; totuși, dacă statul primitor nu este unul dintre statele ale căror forțe armate au cauzat paguba, partea acestuia va fi jumătate din contribuția fiecărui stat trimițător;

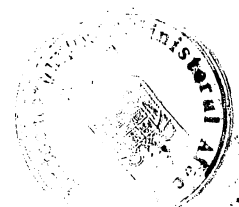
(iv) semestrial, statul primitor va transmite statelor trimițătoare interesate o situație a sumelor pe care le-a achitat în cursul semestrului precedent pentru fiecare caz în care a fost acceptată împărțirea procentuală propusă; situația va fi însoțită de o cerere de rambursare. Rambursarea se va face în cel mai scurt termen, în moneda statului primitor;

f) în cazurile în care, ca urmare a aplicării dispozițiilor subparagrafelor b) și e) de mai sus, o parte contractantă ar întâmpina greutăți deosebite, aceasta poate cere Consiliului Atlanticului de Nord să procedeze la o soluționare a pretențiilor pe o bază diferită;

g) un membru al forței sau al componentei civile nu va face obiectul nici unor măsuri de executare silită a vreunei hotărâri judecătorești pronunțate împotriva lui în statul primitor într-o problemă decurgând din îndeplinirea îndatoririlor sale oficiale;

h) cu excepția cazului în care subparagraful e) al prezentului paragraf se aplică pretențiilor la care se referă paragraful 2 al prezentului articol, dispozițiile prezentului paragraf nu se aplică nici unei pretenții decurgând sau în legătură cu navigația, cu exploatarea unei nave sau cu încărcarea, transportul sau descărcarea mărfurilor de pe nave, cu excepția pretențiilor decurgând din decesul sau rănirea unei persoane în privința căreia paragraful 4 al acestui articol nu este aplicabil.

6. Pretențiile împotriva unor membri ai unei forțe sau ai unei componente civile, decurgând din fapte și omisiuni care antrenează răspunderea autorului în statul primitor și

care nu au fost comise în timpul exercitării îndatoririlor oficiale, vor fi soluționate în modul următor:

a) autoritățile statului primitor vor examina cererea de despăgubire și vor stabili într-un mod just și echitabil despăgubirea datorată solicitantului, ținând seama de toate circumstanțele cauzei, inclusiv de comportamentul persoanei lezate, și vor întocmi un raport în legătură cu cauza respectivă;

b) raportul va fi transmis autorităților statului trimițător, care vor decide apoi, fără întârziere, dacă vor proceda la o despăgubire cu titlu de favoare și, în acest caz, vor stabili cuantumul;

c) dacă o ofertă de despăgubire cu titlu de favoare este făcută și acceptată de către reclamant ca fiind o despăgubire integrală, autoritățile statului trimițător vor face ele însele această plată și vor informa autoritățile statului primitor despre decizia lor și despre suma plătită;

d) nimic din prezentul paragraf nu va fi interpretat ca afectând competența instanțelor judiciare ale statului primitor de a soluționa o acțiune intentată împotriva unui membru al unei forțe sau al unei componente civile dacă și cât timp nu s-a efectuat o plată prin care pretenția să fi fost complet satisfăcută.

7. Pretențiile decurgând din folosirea neautorizată a oricărui vehicul al forțelor armate ale unui stat trimițător vor fi soluționate în conformitate cu dispozițiile paragrafului 6 al prezentului articol, în afară de cazul în care forța sau componenta civilă însăși poartă răspunderea legală.

8. Dacă există un diferend asupra chestiunii de a se ști dacă fapta ce antrenează răspunderea sau dacă omisiunea imputabilă unui membru al forței sau al componentei civile s-a produs în exercitarea îndatoririlor oficiale sau dacă utilizarea unui vehicul aparținând forțelor armate ale unui stat trimițător nu a fost autorizată, diferendul va fi supus unui arbitru desemnat în conformitate cu paragraful 2 al prezentului articol, decizia acestuia fiind definitivă și obligatorie.

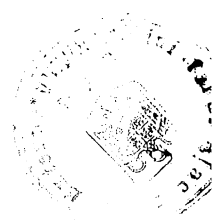
9. În afară de situația prevăzută la paragraful 5 subparagraful g) al prezentului articol, statul trimițător nu va invoca imunitatea față de jurisdicția tribunalelor statului primitor pentru membrii unei forțe sau ai unei componente civile în ceea ce privește jurisdicția civilă a tribunalelor statului primitor.

10. Autoritățile statului trimițător și ale statului primitor vor coopera în obținerea probelor necesare unei judecăți și soluționări echitabile a pretențiilor care interesează părțile contractante.

ARTICOLUL IX

1. Membrii unei forțe sau ai unei componente civile și membrii lor de familie pot cumpăra mărfuri pe plan local, care sunt necesare pentru consumul propriu, și pot apela la serviciile de care au nevoie, în aceleași condiții ca și cetățenii statului primitor.

2. Bunurile de pe piața locală necesare subzistenței unei forțe sau unei componente civile vor fi, în mod normal, cumpărate prin intermediul serviciilor competente care achiziționează astfel de bunuri pentru forțele armate ale statului primitor. Pentru a se evita ca aceste achiziții să aibă efecte negative asupra economiei statului

primitor, autoritățile competente ale acestui stat vor stabili, în caz necesar, mărfurile a căror cumpărare trebuie restrânsă sau interzisă.

3. Sub rezerva aplicării acordurilor deja în vigoare sau care ar putea fi încheiate între reprezentanții autorizați ai statului trimițător și ai statului primitor, autoritățile statului primitor poartă singure răspunderea pentru luarea măsurilor necesare în vederea punerii la dispoziția unei forțe sau a unei componente civile a imobilelor, a terenurilor și a serviciilor aferente de care acestea au nevoie. Aceste acorduri și aranjamente vor fi, în măsura posibilului, conforme cu reglementările aplicabile încartuirii personalului similar al statului primitor. În absența unui contract care să dispună altfel, drepturile și obligațiile decurgând din ocuparea sau din folosirea unui imobil, a terenului, precum și a serviciilor aferente vor fi determinate în conformitate cu legile statului primitor.

4. Necesitățile de mână de lucru civilă locală pentru o forță sau pentru o componentă civilă vor fi satisfăcute în același mod cu modul de satisfacere a necesităților similare ale statului primitor, cu sprijinul autorităților acestui stat și prin intermediul oficiilor forței de muncă.

Condițiile de angajare și de muncă, și anume salariile și drepturile conexe în condițiile de protecție a muncii, vor fi stabilite în conformitate cu legislația în vigoare în statul primitor. Acești angajați civili în serviciul unei forțe sau ai unei componente civile nu vor fi considerați în nici un caz ca membri ai acestei forțe sau ai acestei componente civile.

5. Dacă serviciile medicale și dentare detașate pe lângă o forță sau o componentă civilă sunt inadecvate, membrii forței sau ai componentei civile, precum și membrii lor de familie, pot obține îngrijiri medicale și dentare, inclusiv spitalizarea, în aceleași condiții ca și personalul similar al statului primitor.

6. Statul primitor va examina cu cea mai mare bunăvoință cererile de a se acorda facilități de călătorie și reduceri de tarife membrilor unei forțe sau ai unei componente civile. Aceste facilități și reduceri vor face obiectul unor aranjamente speciale între guvernele interesate.

7. Sub rezerva oricărui acord financiar general sau special între părțile contractante, plățile în moneda locală pentru mărfuri, cazare și serviciile prevăzute la paragrafele 2, 3, 4 și, în caz necesar, cele prevăzute la paragrafele 5 și 6 ale prezentului articol, vor fi efectuate fără întârziere de către autoritățile forței.

8. Nici o forță, componentă civilă și nici membrii lor sau membrii de familie ai acestora nu pot invoca prezentul articol pentru a pretinde exonerări de impozite și de taxe aplicabile achiziționărilor de bunuri sau prestărilor de servicii, potrivit reglementărilor fiscale ale statului primitor.

ARTICOLUL X

1. În cazul în care stabilirea oricărui fel de impozite în statul primitor depinde de reședința sau de domiciliul contribuabilului, perioada de timp în cursul căreia un membru al forței sau al unei componente civile se află pe teritoriul aceluia stat, datorită faptului că acesta este membru al unei asemenea forțe sau componente civile, nu va fi considerată, pentru stabilirea impozitului menționat, ca perioadă de reședință sau ca antrenând o schimbare a reședinței sau a domiciliului. Membrii unei forțe sau ai unei componente

civile vor fi exonerati în statul primitor de orice impozite asupra salariilor și indemnizațiilor care le sunt plătite în această calitate de către statul trimițător, precum și asupra oricăror bunuri mobile corporale ce le aparțin și a căror prezență în statul primitor se datorează exclusiv staționării lor temporare în acest stat.

2. Nici o prevedere a prezentului articol nu poate fi invocată pentru a exonera un membru al unei forțe sau componente civile de impozitare în privința oricăror activități generatoare de profit, altele decât cele exercitate ca membru al forței sau al componentei civile în care acesta s-ar putea angaja în statul primitor și, cu excepția salariului, a indemnizațiilor, precum și a bunurilor mobile corporale la care se referă paragraful 1, nici o prevedere a prezentului articol nu poate fi invocată pentru a se opune plății impozitului pe care membrul forței sau al componentei civile, chiar dacă este considerat ca având reședința sa sau domiciliul său în afara teritoriului statului primitor, îl datorează în conformitate cu legile acestui stat.

3. Prevederile prezentului articol nu sunt aplicabile taxelor, astfel cum acestea sunt definite la paragraful 12 al art. XI.

4. În scopurile prezentului articol, expresia membru al unei forțe nu include nici o persoană având cetățenia statului primitor.

ARTICOLUL XI

1. Sub rezerva derogărilor exprese prevăzute prin prezentul acord, membrii unei forțe sau ai unei componente civile, precum și membrii lor de familie sunt supuși legilor și reglementărilor aplicate de către administrația vamilor statului primitor. Autoritățile vamale ale statului primitor au, îndeosebi, dreptul de a proceda, în cadrul condițiilor generale prevăzute de legile și regulamentele în vigoare în statul primitor, la controlul corporal al membrilor unei forțe sau ai unei componente civile și al membrilor lor de familie, la controlul bagajelor și vehiculelor lor și de a confisca bunuri în conformitate cu aceste legi și regulamente.

2. a) Importul temporar și reexportarea autovehiculelor din dotarea unei forțe sau a unei componente civile vor fi autorizate cu scutire de taxe vamale pe baza prezentării unui formular în triplu exemplar, potrivit modelului din anexa la prezentul acord;

b) importul temporar al vehiculelor din dotarea forței sau a componentei civile, care nu circulă prin mijloace proprii, se va face în conformitate cu paragraful 4 al prezentului articol, iar reexportarea acestora, potrivit paragrafului 8 al prezentului articol;

c) vehiculele din dotarea unei forțe sau a unei componente civile beneficiază, de asemenea, de scutire de orice taxe care ar fi datorate pentru folosirea șoselelor de către vehicule.

3. Documentele oficiale conținute în plicuri sigilate nu sunt supuse controlului vamal. Curierii, indiferent de statutul lor, care transportă asemenea documente trebuie să posede un ordin individual de deplasare, eliberat în condițiile prevăzute la art. III paragraful 2.

Acest ordin de deplasare va menționa numărul plicurilor transportate și va trebui să certifice că acestea conțin numai documente oficiale.

4. O forță poate importa, cu scutire de taxe vamale, echipamentul său și cantități rezonabile de provizii, materiale sau alte bunuri destinate uzului exclusiv al acestei forțe

și, în cazul în care acest lucru este permis de către statul primitor, pentru uzul componentei civile și al membrilor de familie ai acestora. Acest import, cu scutire de taxe vamale, este condiționat de depunerea la biroul vamal al locului de intrare, împreună cu documentele vamale care au fost convenite, a unui certificat al cărui conținut va fi pus de acord între statul primitor și statul trimițător, semnat de o persoană autorizată în acest scop de către statul trimițător.

Desemnarea persoanei autorizate să semneze certificatele, precum speciemenle de semnătură și de ștampile care vor fi utilizate vor fi adresate administrației vamale a statului primitor.

5. Un membru al unei forțe sau al unei componente civile, cu ocazia primei sale sosiri în scopul preluării misiunii în statul primitor sau cu ocazia primei sosiri a oricărui membru de familie al său, poate importa efectele sale și mobilierul personal cu scutire de taxe vamale pentru durata misiunii.

6. Membrii unei forțe sau ai unei componente civile pot importa temporar, cu scutire de taxe vamale, autovehicule pentru folosința personală sau a membrilor de familie ai acestora. Acest articol nu conține obligația de a se acorda scutiri de taxe datorate pentru folosirea șoselelor de către vehiculele particulare.

7. Importurile făcute de către autoritățile unei forțe pentru alte scopuri decât pentru folosința exclusivă a acestei forțe sau a unei componente civile, precum și importurile, altele decât cele vizate la paragrafele 5 și 6 ale prezentului articol, efectuate de către membrii unei forțe sau ai unei componente civile, nu sunt îndreptățite la nici un fel de scutire de taxe sau la alte facilități.

8. Bunurile importate, cu scutire de taxe vamale, în aplicarea dispozițiilor paragrafelor 2 b), 4, 5 sau 6 de mai sus:

a) pot fi reexportate în mod liber cu condiția ca, în ceea ce privește bunurile importate potrivit paragrafului 4, să fie remis biroului vamal un certificat eliberat în conformitate cu acel paragraf. Serviciul vamal își menține totuși dreptul de a verifica dacă aceste bunuri reexportate sunt cele descrise în certificat și dacă acestea au fost într-adevăr importate în condițiile prevăzute, după caz, la paragrafele 2 b), 4, 5 sau 6;

b) nu pot fi, în mod normal, înstrăinate în statul primitor, fie prin vânzare, fie prin donație. Totuși, în cazuri autorizate, o asemenea înstrăinare poate fi autorizată în condițiile stabilite de către autoritățile competente ale statului primitor (de exemplu, plata taxelor vamale și a impozitelor, îndeplinirea cerințelor inerente controlului comerțului exterior și al schimbului valutar).

9. Bunurile cumpărate în statul primitor vor fi exportate numai în conformitate cu reglementările în vigoare în statul primitor.

10. Autoritățile vamale vor acorda facilități speciale pentru trecerea frontierei de către unități sau formațiuni constituite în mod regulamentar cu condiția ca autoritățile vamale respective să fi fost încunoștințate, în prealabil, în mod corespunzător.

11. Statul primitor va adopta dispoziții speciale, astfel încât carburanții și lubrifianții destinați uzului autovehiculelor, aeronavelor și navelor unei forțe sau ale unei componente civile să poată fi livrați cu scutire de impozite și de taxe.

12. Pentru aplicarea paragrafelor 1 - 10 ale prezentului articol cuvântul taxe înseamnă taxele vamale și orice taxe și impozite plătibile, după caz, la import sau la export, cu excepția sumelor care nu constituie decât plata pentru serviciile prestate. Cuvântul import înseamnă ridicarea bunurilor aflate într-un antrepozit al vămilor sau în

custodie vamală neîntreruptă, cu condiția ca asemenea bunuri să nu fi fost cultivate, fabricate sau manufacturate în statul primitor.

13. Dispozițiile prezentului articol se aplică bunurilor respective, numai când ele sunt importate în statul primitor sau exportate din acest stat și când acestea se află în tranzit pe teritoriul unei părți contractante. În acest caz, expresia stat primitor înseamnă, în prezentul articol, orice parte contractantă pe al cărei teritoriu sunt tranzitate bunurile.

ARTICOLUL XII

1. Autoritățile vamale sau fiscale ale statului primitor pot condiționa acordarea oricăror scutiri sau facilități vamale și fiscale, prevăzute în acest acord, de respectarea unor cerințe pe care le consideră necesare în prevenirea abuzurilor.

2. Aceleași autorități pot refuza orice scutire prevăzută în acest acord în privința importului în statul primitor de bunuri cultivate, fabricate sau manufacturate în acest stat, care au fost exportate din statul respectiv fără plata taxelor vamale sau cu restituirea celor care ar fi datorate pentru un asemenea export. Bunurile ridicate dintr-un antrepozit vamal vor fi considerate că au fost importate, dacă depozitarea lor în acest antrepozit a fost considerată ca un export.

ARTICOLUL XIII

1. În scopul prevenirii infracțiunilor la legile și regulamentele vamale și fiscale, autoritățile statului primitor și ale statului trimițător își vor acorda reciproc asistență în efectuarea anchetelor și în strângerea probelor.

2. Autoritățile unei forțe vor acorda tot sprijinul posibil pentru a asigura ca bunurile susceptibile de a fi confiscate de către autoritățile vamale sau fiscale ale statului primitor sau în numele acestor autorități să fie remise autorităților respective.

3. Autoritățile unei forțe vor acorda tot sprijinul posibil pentru a asigura plata taxelor vamale, a impozitelor și a penalităților datorate de către membrii forței sau ai componentei civile sau de către membrii lor de familie.

4. Vehiculele oficiale și obiectele aparținând unei forțe sau componentei sale civile dar nu unui membru al unei asemenea forțe sau componente civile, reținute de către autoritățile statului primitor în legătură cu o încălcare a legilor sau a reglementărilor vamale sau fiscale, vor fi remise autorităților corespunzătoare ale forței respective.

ARTICOLUL XIV

1. O forță, o componentă civilă și membrii acestora, precum și membrii lor de familie vor trebui să respecte regulamentele privind schimbul valutar ale statului trimițător, precum și regulamentele, în acest domeniu, ale statului primitor.

2. Autoritățile de schimb valutar ale statului trimițător și ale statului primitor pot emite reglementări speciale aplicabile unei forțe sau unei componente civile sau membrilor acestora, precum și membrilor lor de familie.

ARTICOLUL XV

1. Sub rezerva paragrafului 2 al prezentului articol, acest acord va rămâne în vigoare în cazul unor ostilități care impun aplicarea Tratatului Atlanticului de Nord, înțelegându-se că prevederile referitoare la soluționarea pretențiilor în baza paragrafelor 2 și 5 ale art. VIII nu se vor aplica la pagubele de război și că prevederile acordului, îndeosebi cele ale art. III și IV vor fi imediat revizuite de către părțile contractante interesate, care pot conveni asupra unor asemenea modificări pe care ele le-ar putea considera necesare în ceea ce privește aplicarea acordului dintre ele.

2. În cazul unor astfel de ostilități, fiecare parte contractantă va avea dreptul, printr-o notificare adresată cu 60 de zile înainte celorlalte părți contractante, să suspende aplicarea oricăror prevederi ale acestui acord, în măsura în care o privește. Dacă se exercită acest drept, părțile contractante se vor consulta imediat în vederea convenirii unor prevederi corespunzătoare care să înlocuiască prevederile suspendate.

ARTICOLUL XVI

Toate diferențele dintre părțile contractante, referitoare la interpretarea sau la aplicarea acestui acord, vor fi soluționate prin negocieri între ele fără a se recurge la o jurisdicție exterioară.

Cu excepția cazurilor unor prevederi contrare, exprese în acest acord, diferențele care nu pot fi soluționate prin negocieri directe vor fi supuse spre soluționare Consiliului Atlanticului de Nord.

ARTICOLUL XVII

Orice parte contractantă poate solicita oricând revizuirea oricărui articol al prezentului acord. Cererea va fi adresată Consiliului Atlanticului de Nord.

ARTICOLUL XVIII

1. Prezentul acord va fi ratificat, iar instrumentele de ratificare vor fi depuse cât mai curând posibil la Guvernul Statelor Unite ale Americii, care va notifica fiecărui stat semnatar data depunerii acestora.

2. La 30 de zile după depunerea instrumentelor de ratificare de către patru state semnatare, prezentul acord va intra în vigoare pentru acestea. Acordul va intra în vigoare pentru fiecare alt stat semnatar la 30 de zile după depunerea instrumentului său de ratificare.

3. După intrarea sa în vigoare, prezentul acord va fi deschis aderării oricărui stat care va adera la Tratatul Atlanticului de Nord pe baza aprobării Consiliului Atlanticului de Nord și cu îndeplinirea condițiilor pe care acestea ar putea să le stabilească. Aderarea va deveni efectivă prin depunerea unui instrument de aderare la Guvernul Statelor Unite

ale Americii, care va informa fiecare stat semnatar și statul care a aderat asupra datei de depunere a acestuia. Pentru orice stat, în numele căruia este depus un instrument de aderare, prezentul acord va intra în vigoare la 30 de zile după data depunerii unui astfel de instrument.

ARTICOLUL XIX

1. Prezentul acord poate fi denunțat de către oricare dintre părțile contractante după expirarea unei perioade de 4 ani de la data intrării în vigoare a acestuia.

2. Denunțarea acordului de către oricare parte contractantă va deveni efectivă printr-o notificare scrisă, adresată de către acea parte contractantă Guvernului Statelor Unite ale Americii, care va informa toate celelalte părți contractante despre fiecare asemenea notificare și despre data primirii acesteia.

3. Denunțarea va deveni efectivă la un an după primirea notificării de către Guvernul Statelor Unite ale Americii. După expirarea acestei perioade de un an, acordul își va înceta valabilitatea în privința părții contractante care l-a denunțat, dar va continua să fie în vigoare pentru celelalte părți contractante.

ARTICOLUL XX

1. Sub rezerva paragrafelor 2 și 3 ale acestui articol, prezentul acord se va aplica numai teritoriului metropolitan al fiecărei părți contractante.

2. Orice stat poate, totuși, în momentul depunerii instrumentului său de ratificare sau de aderare sau oricând după această dată să declare că prezentul acord se extinde la oricare dintre teritoriile pentru a căror relații internaționale este răspunzător în zona Atlanticului de Nord (sub rezerva încheierii unui acord special între acest stat și fiecare stat trimițător interesat, dacă statul care face această declarație consideră necesar un asemenea acord). Prezentul acord se va extinde apoi asupra teritoriului sau teritoriilor menționate în declarație după 30 de zile de la primirea notificării de către Guvernul Statelor Unite ale Americii sau la 30 de zile după încheierea acordurilor speciale, dacă sunt solicitate, sau când acordul a intrat în vigoare conform art. XVIII la oricare dintre aceste două termene care vor surveni ulterior.

3. Un stat care a făcut o declarație în conformitate cu paragraful 2 al acestui articol pentru a se extinde prezentul acord oricărui teritoriu, pentru ale căror relații internaționale este responsabil, poate denunța acordul, separat, în ceea ce privește acel teritoriu, în conformitate cu prevederile art. XIX.

Drept pentru care, plenipotențiarilor mai jos desemnați au semnat prezentul acord.

Încheiat la Londra la 19 iunie 1951, în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind în mod egal autentice, într-un singur exemplar original, care va fi depozitat în arhivele Guvernului Statelor Unite ale Americii.

Guvernul Statelor Unite ale Americii va transmite copii certificate de pe acord tuturor statelor semnatare și care au aderat la acesta.

Conform cu originalul
Cosmin Ionescu, director general
Dir. Generala Afaceri Externe
Ministerul Afaceri Externe

ANEXĂ

Statul

Ministerul sau Serviciul

FORMULAR ÎN TRIPLU EXEMPLAR*

Valabil de la

la

pentru importul temporar în

al următorului autovehicul :

Tipul

Număr de înmatriculare

Seria motorului

Cauciuri de rezervă

Echipament de comunicații fix

Numele și semnătura deținătorului formularului

Data eliberării

Din ordinul

IEȘIRI ȘI INTRĂRI TEMPORARE

Numele biroului vamal

Data

Semnătura și ștampila
funcționarului vamal

ieșire

Intrare

ieșire

Intrare

ieșire

Intrare

ieșire

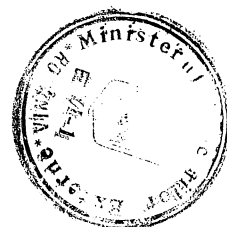
Intrare

* Acest document va fi redactat în limba statului trimițător și în limbile engleză și franceză

*Notă : Ca urmare a reorganizării structurii Organizației Tr~~o~~
de Nord, prin Decizia adoptată la data de 4 aprilie 1952 s-a conve
această dată, atribuțiile care revin Președintelui Consiliului S~~u~~
Acordului între privind statutul Organizației Tratatului Atlanti~~c~~
reprezentanților naționali și al personalului internațional, semnat~~ă~~
septembrie 1951, să fie exercitate de Secretarul General al NA~~T~~
acestui sau de orice altă persoană desemnată de Consiliul Atlanticu~~r~~*

Notă : Ca urmare a reorganizării structurii Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, prin Decizia adoptată la data de 4 aprilie 1952 s-a convenit ca, începând cu această dată, atribuțiile care revin Președintelui Consiliului Supleanților, potrivit Acordului între privind statutul Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, al reprezentanților naționali și al personalului internațional, semnat la Ottawa, la 20 septembrie 1951, să fie exercitate de Secretarul General al NATO, de înlocuitorul acestuia sau de orice altă persoană desemnată de Consiliul Atlanticului de Nord.

PROTOCOL PRIVIND STATUTUL COMANDAMENTELOR MILITARE INTERNAȚIONALE ÎNFIINȚATE ÎN TEMEIUL TRATATULUI ATLANTICULUI DE NORD

Paris, 28 august 1952

Statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949,

Considerând că se pot înființa comandamente militare internaționale pe teritoriile lor prin acorduri separate încheiate în temeiul Tratatului Atlanticului de Nord,

Dorind să definească statutul acestor comandamente și al personalului acestora, care se găsesc în spațiul Tratatului Atlanticului de Nord,

Au convenit asupra prezentului Protocol la Acordul privind statutul forțelor lor, semnat la Londra la 19 iunie 1951:

Articolul 1

În prezentul Protocol:

- (a) prin "Acord" se înțelege Acordul semnat la Londra la 19 iunie 1951 de către Statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord privind statutul forțelor lor;
- (b) prin "Comandament Suprem" se înțelege Comandamentul Suprem al Forțelor Aliate din Europa, Comandamentul Suprem al Forțelor Aliate din Atlantic și orice alt comandament echivalent înființat în temeiul Tratatului Atlanticului de Nord;
- (c) Prin "Comandament al Forțelor Aliate" se înțeleg orice Comandament Suprem și orice comandament militar internațional înființat în temeiul Tratatului Atlanticului de Nord și subordonat direct unui Comandament Suprem;
- (d) Prin "Consiliul Atlanticului de Nord" se înțelege Consiliul înființat în temeiul articolului 9 din Tratatul Atlanticului de Nord sau oricare dintre organisme subsidiare autorizate să acționeze în numele său.

Articolul 2

Cu respectarea dispozițiilor următoare din prezentul Protocol, Acordul se va aplica Comandamentelor Forțelor Aliate situate pe teritoriul unui Stat parte la prezentul Protocol în zona Tratatului Atlanticului de Nord, precum și personalului militar și civil al acestor comandamente și membrilor de familie a acestui personal, incluși în definițiile de la sub-paragrafele a., b. și c. ale paragrafului 1 al articolului 3 din prezentul Protocol, atunci când acest personal se află pe unul dintre teritoriile menționate mai sus în legătură cu îndatoririle sale oficiale sau, în cazul membrilor de familie, în legătură cu îndatoririle oficiale ale soțului / soției sau ale părintelui.

Articolul 3

1. În scopul aplicării Acordului unui Comandament al Forțelor Aliate, expresiile "forță", "componentă civilă" și "membru de familie", de fiecare dată când apar în Acord, au semnificația următoare:

- (a) prin "forță" se înțelege personalul atașat unui Comandament al Forțelor Aliate și care aparține trupelor de uscat, de marină sau de aviație ale oricărui Stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord;
- (b) prin "componentă civilă" se înțelege personalul civil care nu este nici apatrid, nici cetățean al unui Stat care nu este parte la Tratatul Atlanticului de Nord, nici cetățean al statului primitor, nici o persoană care are reședința sa obișnuită în acest Stat, și (i) care este atașat unui Comandament al Forțelor Aliate și angajat al forțelor armate ale unuia din Statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord, sau (ii) aparține anumitor categorii de personal civil angajat de Comandamentul Forțelor Aliate sau de Consiliul Atlanticului de Nord;
- (c) prin "membru de familie" se înțelege soțul sau soția unui membru al unei forțe sau al unei componente civile, astfel cum au fost definite la sub-paragrafele a. și b. ale prezentului paragraf sau copiii care se află în întreținerea acestora.

2. Un Comandament al Forțelor Aliate este considerat ca fiind o forță pentru aplicarea articolului II, paragrafului 2 al articolului V, paragrafului 10 al articolului VII, paragrafelor 2, 3, 4, 7 și 8 al articolului IX precum și articolului XIII din Acord

Articolul 4

Drepturile și obligațiile pe care Acordul le conferă sau le impune unui stat trimițător sau autorităților acestuia cu privire la forțele sale, componentele sale civile sau membrii de familie a acestora vor fi, în ceea ce privește Comandamentele Forțelor Aliate, personalul acestora și membrii de familie a acestui personal, cărora li se aplică Acordul în temeiul articolului 2 din prezentul Protocol, acordate sau transmise Comandamentului Suprem corespunzător și autorităților care depind de acesta, cu excepțiile de mai jos:

- (a) dreptul acordat de articolul VII din Acord autorităților militare ale statului trimițător de a exercita jurisdicția penală și disciplinară va fi conferit autorităților militare ale aceluși Stat, în cazul în care există, ale cărui legi militare se aplică persoanei în cauză;
- (b) obligațiile impuse statului trimițător sau autorităților sale de articolul II, de paragraful 4 al articolului III, de paragrafele 5 a) și 6 a) ale articolului VII, de paragrafele 9 și 10 ale articolului VIII și de articolul XIII din Acord, revin, atât Comandamentului Forțelor Aliate, cât și Statului a cărui forță armată, sau membru sau angajat al acestei forțe armate, sau membru de familie a acestui membru sau angajat este în cauză;
- (c) pentru aplicarea paragrafelor 2 a) și 5 ale articolului III și a articolului XIV din Acord, statul trimițător este, în cazul membrilor unei forțe sau membrilor lor de familie, Statul de ale cărui forțe armate aparține acest membru sau, în cazul membrilor unei componente civile sau membrilor lor de familie, Statul ale cărui forțe armate au angajat acest membru;
- (d) obligațiile impuse statului trimițător în virtutea paragrafelor 6 și 7 ale articolului VIII din Acord revin Statului de ale cărui forțe armate aparține persoana a cărei acțiune sau omisiune a fost la originea cererii de despăgubire sau, în cazul membrului unei componente civile, aceste obligații revin Statului ale cărui forțe armate au angajat respectivul membru sau, în cazul în care nu există un asemenea Stat, acestea revin Comandamentului Forțelor Aliate de care aparține persoana în cauză.

Pentru desemnarea unui arbitru conform paragrafului 8 al articolului VIII, drepturile statului trimițător sunt exercitate atât de Comandamentul Forțelor Aliate interesat cât și, dacă este cazul, de Statul, căruia îi revin obligațiile definite prin prezentul paragraf.

Articolul 5

Orice membru al unui Comandament al Forțelor Aliate trebuie să dețină o carte de identitate personală, eliberată de acest comandament, prevăzută cu o fotografie și care să menționeze numele și prenumele, data și locul nașterii, naționalitatea, gradul sau arma, numărul, dacă există, și perioada de valabilitate a cărții. Această carte de identitate trebuie prezentată la cerere.

Articolul 6

1. Obligația de a renunța la orice cerere de despăgubire, impusă Părților Contractante în temeiul articolului VIII din Acord revine atât Comandamentului Forțelor Aliate, cât și oricărui Stat interesat, parte la prezentul Protocol.

2. Pentru aplicarea paragrafelor 1 și 2 ale articolului VIII din Acord :

- (a) orice bunuri care aparțin unui Comandament al Forțelor Aliate sau orice bunuri ale unui Stat parte la prezentul Protocol și care sunt utilizate de un Comandament al Forțelor Aliate sunt considerate ca bunuri aparținând Părții Contractante și folosite de forțele sale armate;
- (b) orice pagubă cauzată de un membru al unei forțe sau al unei componente civile, astfel cum sunt acestea definite în paragraful 1 al articolului III din prezentul Protocol, sau de orice angajat al unui Comandament al Forțelor Aliate este considerată ca pagubă cauzată de un membru al forțelor armate ale Părții Contractante sau de un angajat al acestor forțe;
- (c) dispozițiile paragrafului 3 al articolului VIII se aplică și unui Comandament al Forțelor Aliate considerat ca „Parte Contractantă” în sensul acestui paragraf.

3. Cererile de despăgubire cărora li se aplică paragraful 5 al articolului VIII din Acord vor include cererile de despăgubire (altele decât cele rezultând dintr-un contract și cele cărora le sunt aplicabile prevederile paragrafelor 6 și 7 ale acestui articol) decurgând din acțiuni sau omisiuni ale unui angajat al unui Comandament al Forțelor Aliate sau din orice altă acțiune, omisiune sau împrejurare, pentru care răspunde juridic un Comandament al Forțelor Aliate, și care au cauzat, pe teritoriul statului primitor, pagube unei terțe părți, alta decât vreuna dintre Părțile la prezentul Protocol.

Articolul 7

1. Scutirea de impozite acordată, în temeiul articolului X din Acord, membrilor unei forțe sau unei componente civile în ceea ce privește salariile și indemnizațiile lor se aplică, în cazul personalului unui Comandament al Forțelor Aliate, care corespunde definițiilor din paragrafele 1 (a) și (b) (i) ale articolului 3 din prezentul Protocol, în ceea ce privește salariile și indemnizațiile care le sunt plătite în această calitate de către forțele armate cărora le aparțin sau ai căror angajați sunt, fără ca scutirea acordată în temeiul acestui paragraf membrilor sau angajaților în cauză să se aplice impozitelor impuse de statul ai cărui cetățeni sunt.

2. Angajații unui Comandament al Forțelor Aliate din categoriile convenite de Consiliul Atlanticului de Nord sunt scutiți de impozit pentru salariile și indemnizațiile care le sunt plătite în această calitate de către un Comandament al Forțelor Aliate. Totuși, o Parte la prezentul Protocol va putea încheia cu Comandamentul Forțelor Aliate interesat înțelegeri care să permită acestei Părți să angajeze și

să desemneze în cadrul comandamentului interesat pe proprii săi cetățeni (exceptând, dacă Partea în cauză dorește astfel, pe orice cetățean care nu are reședința obișnuită pe teritoriul său), cetățeni care trebuie să facă parte din personalul comandamentului. Ea va plăti, în acest caz, salariile și indemnizațiile acestor persoane din fondurile sale proprii, la un nivel determinat de aceasta. Aceste salarii și indemnizații vor putea face obiectul unei impozitări de către Partea în cauză, dar nu vor putea fi impozitate de o altă Parte. Dacă o asemenea înțelegere încheiată de una dintre Părțile la prezentul Protocol este ulterior modificată sau denunțată, Părțile la prezentul Protocol nu vor mai fi obligate, în temeiul primei teze a prezentului paragraf, să scutească de impozit salariile și indemnizațiile plătite cetățenilor săi.

Articolul 8

1. În vederea facilitării înființării, construirii, întreținerii și funcționării Comandamentelor Forțelor Aliate, aceste comandamente vor fi scutite, în măsura posibilului, de impozitele și taxele aferente cheltuielilor efectuate de acestea în interesul apărării comune și pentru beneficiul lor oficial și exclusiv, iar fiecare Parte la prezentul Protocol va iniția negocieri cu comandamentele stabilite pe teritoriul său, în vederea încheierii unui acord în acest sens.

2. Fiecare Comandament al Forțelor Aliate beneficiază de drepturile acordate unei forțe în temeiul articolului XI din Acord, în aceleași condiții.

3. Dispozițiile paragrafelor 5 și 6 ale articolului XI din Acord nu se aplică cetățenilor statului primitor, cu excepția cazului în care acești cetățeni aparțin forțelor armate ale unei Părți la prezentul Protocol, alta decât statul primitor.

4. Expresia “impozite și taxe” utilizată în prezentul articol nu include taxele percepute pentru plata pentru serviciile prestate.

Articolul 9

Cu excepția cazului în care Consiliul Atlanticului de Nord decide altfel:

- (a) bunurile achiziționate din fondurile internaționale ale unui Comandament al Forțelor Aliate din bugetul său de investiții, care nu mai sunt necesare acestui comandament, vor fi lichidate în conformitate cu aranjamentele aprobate de Consiliul Atlanticului de Nord și rezultatul acestei lichidări va fi împărțit între Părțile la Tratatul Atlanticului de Nord sau va fi creditat în contul acestora, proporțional cu contribuțiile lor la cheltuielile de capital ale acestui comandament. Statul primitor va avea drept de preempțiune pentru achiziționarea oricăror bunuri imobile de pe teritoriul său, astfel lichidate, cu condiția să nu ofere condiții mai puțin avantajoase decât cele propuse de un terț.
- (b) terenurile, clădirile sau instalațiile fixe puse la dispoziție de către statul primitor unui Comandament al Forțelor Aliate, în mod gratuit (cu excepția costurilor nominale), și care nu mai sunt necesare respectivului comandament, vor fi înapoiate statului primitor, iar orice creștere sau diminuare a valorii bunurilor imobile asigurate de către statul primitor, rezultând din utilizarea lor de către acest comandament, va fi determinată de către Consiliul Atlanticului de Nord (luând în considerare legislația aplicabilă a statului primitor) și va fi distribuită între Statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord sau va fi creditată sau debitată în contul acestora, proporțional cu contribuțiile lor la cheltuielile de capital ale acestui comandament.

Articolul 10

Fiecare Comandament Suprem are personalitate juridică. El are capacitatea de a contracta, de a dobândi și de a înstrăina bunuri. Totuși, statul primitor poate supune exercitarea acestei capacități unor acorduri speciale între acesta și Comandamentul Suprem sau orice comandament subordonat care acționează în numele Comandamentului Suprem.

Articolul 11

1. Cu respectarea dispozițiilor articolului VIII din Acord, un Comandament Suprem poate sta în justiție, atât ca reclamant cât și ca pârât. Totuși, Comandamentul Suprem sau orice alt Comandament al Forțelor Aliate subordonat, autorizat de acesta, pe de o parte, și statul primitor, pe de altă parte, pot conveni ca acesta din urmă să reprezinte Comandamentul Suprem în fața tribunalelor acestui Stat în procedurile judiciare la care acest comandament va fi parte.

2. Nici o măsură de executare sau care tinde la sechestrul sau la confiscarea bunurilor sau fondurilor nu poate fi luată împotriva unui Comandament al Forțelor Aliate, dacă aceasta nu urmărește scopurile definite de paragraful 6 a) al articolului VII și de articolul XIII din Acord.

Articolul 12

1. Pentru operarea bugetului său internațional, un Comandament al Forțelor Aliate poate deține valută de orice fel și poate opera conturi în orice valută.

2. Părțile la prezentul Protocol, la cererea unui Comandament al Forțelor Aliate, vor facilita transferurile fondurilor acestor comandamente dintr-o țară în alta și convertirea oricărei valute deținute de un Comandament al Forțelor Aliate în orice altă valută, dacă aceste operațiuni sunt necesare pentru a răspunde nevoilor unui Comandament al Forțelor Aliate.

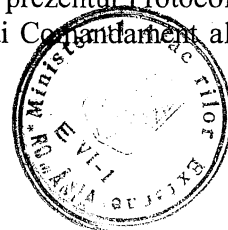
Articolul 13

Arhivele și alte documente oficiale ale unui Comandament al Forțelor Aliate, păstrate în localurile utilizate de acest comandament sau deținute de orice membru al acestui comandament, autorizat corespunzător, sunt inviolabile, cu excepția cazului în care comandamentul a renunțat la această imunitate. La cererea statului primitor și în prezența unui reprezentant al acestui Stat, comandamentul va verifica natura oricăror documente pentru a constata dacă acestea beneficiază de imunitatea prevăzută de prezentul articol.

Articolul 14

1. Prin decizia Consiliului Atlanticului de Nord, prezentul Protocol sau Acordul poate fi aplicat, în întregime sau parțial, oricărui comandament militar internațional sau oricărei organizații militare internaționale (neincluse în definițiile de la paragrafele (b) și (c) ale primului articol din prezentul Protocol) înființate în temeiul Tratatului Atlanticului de Nord.

2. La momentul în care va fi înființată Comunitatea Europeană pentru Apărare, prezentul Protocol va putea fi aplicat membrilor personalului Forțelor Europene de Apărare atașați unui Comandament al

Forțelor Aliate, cât și membrilor de familie a acestora, la momentul și în condițiile stabilite de Consiliul Atlanticului de Nord.

Articolul 15

Orice divergență între Părțile la acest Protocol sau între acestea și un Comandament al Forțelor Aliate, referitoare la interpretarea sau la aplicarea prezentului Protocol, este soluționată prin negocieri între părțile interesate fără a se recurge la o jurisdicție exterioară. Cu excepția cazului în care prezentul Protocol sau Acordul conțin dispoziții contrare, divergențele care nu pot fi soluționate prin negocieri directe vor fi supuse spre soluționare Consiliului Atlanticului de Nord.

Articolul 16

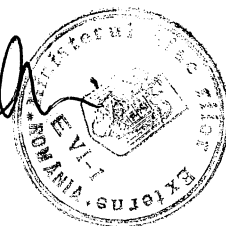
1. Articolele XV și XVII - XX din Acord sunt aplicabile în cazul prezentului Protocol ca și cum ar face parte integrantă din acesta, dar astfel încât prezentul Protocol să poată fi modificat, suspendat, ratificat, semnat, denunțat sau extins în conformitate cu aceste dispoziții, independent de Acord.

2. Prezentul Protocol va putea fi completat prin acorduri bilaterale între statul primitor și un Comandament Suprem; autoritățile statului primitor și un Comandament Suprem pot conveni să aplice prin măsuri administrative, înainte de ratificare, orice prevedere din prezentul Protocol sau din Acord, pe care statul primitor va decide să o aplice.

Drept pentru care, subsemnații plenipotențari, au semnat prezentul Protocol.

Încheiat la Paris, la 28 august 1952, în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar original care va fi depozitat în arhivele Guvernului Statelor Unite ale Americii. Guvernul Statelor Unite ale Americii va transmite copii certificate tuturor statelor semnatare sau care au aderat la prezentul Protocol.

Conform cu originalul,
Ionin Dinescu, director general
Dir. Gen. Henri Juridic
Min. Afairilor Externe

N° 2678. CONVENTION¹ ENTRE LES ÉTATS PARTIES AU TRAITÉ DE L'ATLANTIQUE NORD SUR LE STATUT DE LEURS FORCES. SIGNÉE À LONDRES, LE 19 JUIN 1951

¹ Conformément à l'article XVIII, la Convention est entrée en vigueur le 23 août 1953, trente jours après le dépôt du quatrième instrument de ratification, à l'égard des États suivants pour lesquels les instruments de ratification ont été déposés aux dates indiquées ci-dessous :

Belgique	27 février 1953
(L'instrument de ratification portait également sur la Déclaration faite au moment de la signature. Voir p. 108 de ce volume.)	
France	29 septembre 1952
Norvège	24 février 1953
États-Unis d'Amérique	24 juillet 1953
(L'instrument de ratification portait également sur la proclamation ci-dessous.)	

La Convention est entrée en vigueur ultérieurement à l'égard des États énumérés ci-dessous, trente jours après le dépôt de leurs instruments de ratification ou d'adhésion respectifs, aux dates indiquées ci-après :

	<i>Date du dépôt de l'instrument</i>	<i>Date d'entrée en vigueur</i>
Canada	28 août 1953	27 septembre 1953
Pays-Bas	18 novembre 1953	18 décembre 1953
(L'instrument de ratification portait également sur la Déclaration faite au moment de la signature. Voir p. 108 de ce volume.)		
Luxembourg	19 mars 1954	18 avril 1954
(L'instrument de ratification portait également sur la Déclaration faite au moment de la signature. Voir p. 108 de ce volume.)		
Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord	13 mai 1954	12 juin 1954
(L'instrument de ratification portait également sur la Résolution. Voir p. 109 de ce volume.)		
Turquie	18 mai 1954	17 juin 1954
(L'instrument d'adhésion portait également sur la Résolution [voir p. 109 de ce volume] et sur la résolution concernant l'adhésion de la Grèce et la Turquie à la Convention en date du 25 août 1952.)		
Grèce	26 juillet 1954	25 août 1954

[TRADUCTION — TRANSLATION]

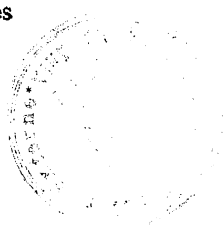
PROCLAMATION INCLUSE DANS L'INSTRUMENT DE RATIFICATION DES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE

« Selon l'interprétation du Sénat, qui est à la base du consentement qu'il a donné à la ratification de l'Accord, aucune disposition dudit accord ne saurait restreindre, supprimer ou modifier le droit des États-Unis d'Amérique d'assurer leur sécurité en interdisant l'entrée de leur territoire aux personnes dont la présence aux États-Unis est considérée comme portant atteinte à la sûreté ou à la sécurité du pays, ou en expulsant lesdites personnes, et aucune personne dont la présence aux États-Unis est considérée comme portant atteinte à la sûreté ou à la sécurité du pays, ne sera autorisée à entrer ou à séjourner aux États-Unis.

« Le Sénat, en donnant son consentement à la ratification de l'Accord, considère que :

« 1. Les dispositions de l'article VII visant l'exercice des pouvoirs de juridiction pénale ne constituent pas un précédent en ce qui concerne les accords ultérieurs.

« 2. Toutes les fois qu'une personne relevant de la juridiction militaire des États-Unis est jugée par les autorités d'un État de séjour conformément aux dispositions du Traité, l'officier commandant les forces armées des États-Unis dans ledit État examinera la législation de cet État, notamment du point de vue des garanties de procédure prévues par la Constitution des États-Unis.

Les États Parties au Traité de l'Atlantique Nord, signé à Washington le 4 avril 1949¹,

Considérant que les forces d'une Partie peuvent, par accord, être envoyées en service sur le territoire d'une autre Partie ;

Étant entendu que la décision d'envoyer ces forces et les conditions auxquelles elles seront envoyées, pour autant que ces dernières ne sont pas prévues à la présente convention, continueront à faire l'objet d'accords particuliers entre les pays intéressés ;

Désireux toutefois de déterminer le statut de la force armée de l'une des Parties lorsque cette force se trouve en service sur le territoire d'une autre Partie ;

Sont convenus des dispositions suivantes :

Article premier

1. Dans la présente Convention l'expression :

- a) « force » signifie le personnel appartenant aux armées de terre, de mer ou de l'air de l'une des Parties Contractantes qui se trouve pour l'exécution du service sur le territoire d'une autre Partie Contractante de la région de l'Atlantique Nord, sous réserve que deux Parties Contractantes intéressées peuvent convenir de ne pas considérer certaines personnes, unités ou formations comme constituant une « force » ou en faisant partie au regard des dispositions de la présente Convention ;
- b) « élément civil » signifie le personnel civil accompagnant la force d'une Partie Contractante et employé par l'une des armées de cette Partie Contractante, et qui n'est ni apatride, ni national d'un État non partie au Traité de l'Atlantique Nord, non plus que national de l'État sur le territoire duquel la force est en service, ni une personne qui y a sa résidence habituelle ;

« 3. Si, compte tenu des circonstances de l'espèce, l'officier commandant estime qu'il est à craindre que la protection de l'inculpé ne soit pas assurée parce que ladite législation ignore ou refuse à l'inculpé les droits constitutionnels qui seraient reconnus aux États-Unis, il demandera aux autorités de l'État de séjour de renoncer à leur droit de juridiction, conformément aux dispositions de l'alinéa c du paragraphe 3 de l'article VII, (aux termes duquel l'État de séjour doit examiner « avec bienveillance » ces demandes de renonciation) ; au cas où lesdites autorités refuseraient de renoncer à leur droit de juridiction, l'officier commandant demandera au Département d'État d'appuyer sa demande par la voie diplomatique, et l'Exécutif avisera en conséquence les Commissions des Forces armées du Sénat et de la Chambre des représentants.

« 4. Un représentant des États-Unis, désigné par le Chef de la mission diplomatique sur l'avis du représentant militaire du rang le plus élevé dans l'État de séjour, assistera à tout procès que les autorités dudit État intenteront à une personne en vertu de l'Accord et toute inobservation des dispositions du paragraphe 9 de l'article VII de l'Accord sera signalée à l'officier commandant les forces armées des États-Unis dans ledit État ; celui-ci demandera alors au Département d'État de prendre les mesures nécessaires pour protéger les droits de l'inculpé et l'Exécutif avisera en conséquence les Commissions des Forces armées du Sénat et de la Chambre des représentants. »

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 34, p. 243, et vol. 126, p. 351.

- c) « personne à charge » signifie le conjoint d'un membre d'une force ou d'un élément civil faisant partie d'une force, ou les enfants qui sont à leur charge ;
- d) « État d'origine » signifie la Partie Contractante dont relève la force ;
- e) « État de séjour » signifie la Partie Contractante sur le territoire de laquelle se trouve la force ou l'élément civil, soit en séjour, soit en transit ;
- f) « autorités militaires de l'État d'origine » signifie les autorités de l'État d'origine qui, en vertu de la législation de cet État, sont chargées d'appliquer les lois militaires dudit État aux membres de ses forces ou de ses éléments civils ;
- g) « Conseil de l'Atlantique Nord » signifie le Conseil établi par l'Article 9 du Traité de l'Atlantique Nord, ou tout organe subordonné de celui-ci autorisé à agir en son nom.

2. La présente Convention est applicable aux autorités des subdivisions politiques des Parties Contractantes, dans les limites des territoires auxquels, conformément aux dispositions de l'Article XX, l'accord s'applique ou est étendu, comme il s'applique aux autorités centrales de ces Parties Contractantes, sous réserve, toutefois, que les biens appartenant aux subdivisions politiques ne seront pas considérés comme étant des biens appartenant, au sens de l'Article VIII, à une Partie Contractante.

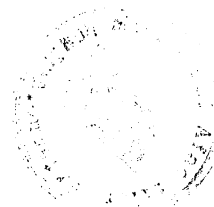
Article II

Les membres d'une force ou d'un élément civil, ainsi que les personnes à leur charge, sont tenus de respecter les lois en vigueur dans l'État de séjour et de s'abstenir sur le territoire de cet État de toute activité incompatible avec l'esprit de la présente Convention et en particulier de toute activité politique. Au surplus les autorités de l'État d'origine sont tenues de prendre les mesures nécessaires à cette fin.

Article III

1. Sans préjudice des dispositions du paragraphe 2 du présent article, et à condition de se conformer aux formalités prescrites par l'État de séjour pour l'entrée et la sortie d'une force, ou des membres d'une force, ceux-ci sont dispensés des formalités de passeport et de visa, ainsi que de l'inspection par les services d'immigration à l'entrée et à la sortie du territoire d'un État de séjour. Ils ne sont pas davantage assujettis à la réglementation relative à l'enregistrement et au contrôle des étrangers. Toutefois, ils ne sont pas considérés comme acquérant des droits à la résidence permanente ou au domicile dans les territoires de l'État de séjour.

2. Les seuls documents ci-dessous seront exigés des membres d'une force. Ils doivent être produits à toute réquisition :

- a) Carte d'identité personnelle délivrée par l'État d'origine munie d'une photographie et mentionnant les noms et prénoms, la date de naissance, le grade, le service et, s'il y a lieu, le numéro matricule ;
- b) Ordre de mission collectif ou individuel dans la langue de l'État d'origine ainsi qu'en anglais et en français, délivré par le service compétent de l'État d'origine ou de l'Organisation du Traité de l'Atlantique Nord et attestant le statut de la personne ou de l'unité en tant que membre ou partie d'une force ainsi que l'ordre de déplacement. L'État de séjour peut exiger que l'ordre de déplacement soit contresigné par un de ses représentants à ce qualifié.

3. Le passeport dont les membres d'un élément civil et les personnes à charge seront porteurs devra faire état de ladite qualité.

4. Si un membre d'une force ou d'un élément civil cesse d'être au service de l'État d'origine et n'est pas rapatrié, les autorités de l'État d'origine en informent immédiatement les autorités de l'État de séjour en leur donnant toutes indications utiles. Les autorités de l'État d'origine informent, dans les mêmes conditions, les autorités de l'État de séjour de toute absence illégale dépassant 21 jours.

5. Si l'État de séjour a demandé l'éloignement de son territoire d'un membre d'une force ou d'un élément civil, ou a pris un arrêté d'expulsion contre un ex-membre d'une force ou d'un élément civil ou contre une personne à charge d'un membre ou d'un ex-membre, les autorités de l'État d'origine sont tenues de les recevoir sur leur territoire ou tout au moins de leur faire quitter le territoire de l'État de séjour. Ce paragraphe ne s'applique qu'aux personnes qui ne sont pas des nationaux de l'État de séjour et qui sont entrées dans ledit État en qualité de membre d'une force ou d'un élément civil ou en vue de le devenir ou de personne à charge de ceux-ci.

Article IV

L'État de séjour peut :

- a) soit accepter comme valable, sans exiger ni examen ni droit ou taxe, le permis de conduire ou le permis de conduire militaire délivré par l'État d'origine ou par une de ses subdivisions à un membre d'une force ou d'un élément civil ;
- b) soit délivrer, sans exiger d'examen, son propre permis de conduire à tout membre d'une force ou d'un élément civil, titulaire d'un permis de conduire ou d'un permis de conduire militaire délivré par l'État d'origine ou une de ses subdivisions.

Article V

1. Les membres d'une force portent normalement leur uniforme. Sous réserve de tout arrangement contraire entre les autorités de l'État d'origine et de l'État de séjour, la tenue civile sera portée dans les mêmes conditions que par les forces

armées des États de séjour. Les unités de formations militaires régulièrement constituées d'une force doivent se présenter en uniforme aux frontières qu'elles franchissent.

2. Les véhicules d'une force ou d'un élément civil immatriculés à l'armée portent, en plus de leur numéro d'immatriculation, une marque distinctive de leur nationalité.

Article VI

Les membres d'une force peuvent détenir et porter leurs armes à condition d'y être autorisés par le règlement qui leur est applicable. Les autorités de l'État d'origine examineront avec bienveillance les demandes que l'État de séjour leur présentera en la matière.

Article VII

1. Sous réserve des dispositions du présent article,

- a) Les autorités militaires de l'État d'origine ont le droit d'exercer sur le territoire de l'État de séjour les pouvoirs de juridiction pénale et disciplinaire que leur confère la législation de l'État d'origine sur toutes personnes sujettes à la loi militaire de cet État ;
- b) Les autorités de l'État de séjour ont le droit d'exercer leur juridiction sur les membres d'une force ou d'un élément civil et les personnes à leur charge en ce qui concerne les infractions commises sur le territoire de l'État de séjour et punies par la législation de cet État.

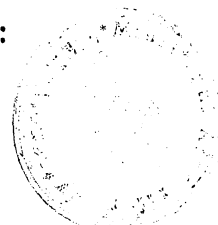
2.—a) Les autorités militaires de l'État d'origine ont le droit d'exercer une juridiction exclusive sur les personnes soumises aux lois militaires de cet État, en ce qui concerne les infractions punies par la législation de l'État d'origine, notamment les infractions portant atteinte à la sûreté de cet État mais ne tombant pas sous le coup de la législation de l'État de séjour ;

b) Les autorités de l'État de séjour ont le droit d'exercer une juridiction exclusive sur les membres d'une force ou d'un élément civil et sur les personnes à charge en ce qui concerne les infractions punies par les lois de l'État de séjour, notamment les infractions portant atteinte à la sûreté de cet État mais ne tombant pas sous le coup de la législation de l'État d'origine.

c) Au sens du présent paragraphe et du paragraphe 3 du présent article, sont considérés comme infractions portant atteinte à la sûreté d'un État :

- i) la trahison,
- ii) le sabotage, l'espionnage ou la violation de la législation relative aux secrets d'État ou de défense nationale.

3. Dans les cas de juridiction concurrente, les règles suivantes sont applicables :

- a) Les autorités militaires de l'État d'origine ont le droit d'exercer par priorité leur juridiction sur le membre d'une force ou d'un élément civil en ce qui concerne :
- i) Les infractions portant atteinte uniquement à la sûreté ou à la propriété de cet État ou les infractions portant atteinte uniquement à la personne ou à la propriété d'un membre de la force, ou d'un élément civil de cet État ainsi que d'une personne à charge ;
 - ii) Les infractions résultant de tout acte ou négligence accomplis dans l'exécution du service.
- b) Dans le cas de toute autre infraction, les autorités de l'État de séjour exercent par priorité leur juridiction.
- c) Si l'État qui a le droit d'exercer par priorité sa juridiction décide d'y renoncer, il le notifiera aussitôt que possible aux autorités de l'autre État. Les autorités de l'État qui a le droit d'exercer par priorité sa juridiction examinent avec bienveillance les demandes de renonciation à ce droit, présentées par les autorités de l'autre État, lorsque celles-ci estiment que des considérations particulièrement importantes le justifient.

4. Les dispositions du présent article ne comportent pour les autorités militaires de l'État d'origine aucun droit d'exercer une juridiction sur les nationaux de l'État de séjour ou sur les personnes qui y ont leur résidence habituelle, à moins que ceux-ci soient membres des forces armées de l'État d'origine.

5.—a) Les autorités des États de séjour et d'origine se prêtent mutuellement assistance pour l'arrestation des membres d'une force de l'État d'origine ou d'un élément civil ou des personnes à charge sur le territoire de l'État de séjour et pour leur remise à l'autorité qui a à exercer sa juridiction conformément aux dispositions ci-dessus.

b) Les autorités de l'État de séjour notifient dans les délais les plus brefs aux autorités militaires de l'État d'origine l'arrestation de tout membre d'une force ou d'un élément civil ou d'une personne à charge.

c) La garde d'un membre d'une force ou d'un élément civil sur lequel l'État de séjour a à exercer son droit de juridiction et qui est entre les mains des autorités de l'État d'origine demeurera assurée par celles-ci jusqu'à ce que des poursuites aient été engagées contre lui par l'État de séjour.

6.—a) Les autorités des États de séjour et d'origine se prêtent mutuellement assistance pour la conduite des enquêtes, pour la recherche de preuves, y compris la saisie, et s'il y a lieu, la remise des pièces à conviction et des objets de l'infraction. La remise des pièces et objets saisis peut toutefois être subordonnée à leur restitution dans un délai déterminé par l'autorité qui procède à cette remise.

b) Les autorités des Parties Contractantes, dans les cas où il y a juridiction concurrente, s'informent réciproquement de la suite donnée aux affaires.

7.—a) Il ne peut être procédé par les autorités de l'État d'origine à l'exécution d'une condamnation capitale sur le territoire de l'État de séjour si la législation de ce dernier ne prévoit pas la peine de mort dans un cas analogue.

b) Les autorités de l'État de séjour examinent avec bienveillance les demandes des autorités de l'État d'origine en vue de prêter assistance à celles-ci pour l'exécution des peines d'emprisonnement prononcées sur le territoire de l'État de séjour par lesdites autorités conformément aux dispositions du présent article.

8. Lorsqu'un inculpé a été jugé conformément aux dispositions de cet article par les autorités d'une Partie Contractante et a été acquitté ou, en cas de condamnation, s'il subit ou a subi sa peine ou a été gracié, il ne peut plus être jugé de nouveau sur le même territoire, du chef de la même infraction, par les autorités d'une autre Partie Contractante. Toutefois, ce paragraphe ne s'oppose en rien à ce que les autorités militaires de l'État d'origine jugent un membre d'une force pour toute violation des règles de discipline résultant de l'acte ou de l'omission constitutive de l'infraction pour laquelle il a été jugé.

9. Quand un membre d'une force ou d'un élément civil ou une personne à charge est poursuivi devant les juridictions de l'État de séjour, il a droit :

- a) à être jugé rapidement ;
- b) à être tenu informé, avant les débats, de l'accusation ou des accusations portées contre lui ;
- c) à être confronté avec les témoins à charge ;
- d) à ce que les témoins à décharge soient contraints de se présenter si la juridiction de l'État de séjour a le pouvoir de les y obliger ;
- e) à être représenté selon son choix ou à être assisté dans les conditions légales en vigueur à l'époque dans l'État de séjour ;
- f) s'il l'estime nécessaire, au service d'un interprète compétent ;
- g) à communiquer avec un représentant du gouvernement de l'État d'origine, et lorsque les règles de procédure le permettent, à la présence de ce représentant aux débats.

10.—a) Les unités ou formations militaires régulièrement constituées d'une force ont le droit de police sur tous les camps, établissements ou autres installations occupés par elles en vertu d'un accord avec l'État de séjour. La police militaire des unités ou formations peut prendre toutes les mesures utiles pour assurer le maintien de l'ordre et de la sécurité dans ces installations.

b) L'emploi de ladite police militaire hors de ces installations est subordonné à un accord avec les autorités de l'État de séjour, se fait en liaison avec celles-ci et n'intervient que pour autant que cela est nécessaire pour maintenir l'ordre et la discipline parmi les membres de ces unités ou formations.

11. Chacune des Parties Contractantes soumettra au pouvoir législatif les projets qu'elle estime nécessaires pour permettre d'assurer sur son territoire la sécurité et la protection des installations, du matériel, des propriétés, des archives et des documents officiels des autres Parties Contractantes ainsi que la répression des infractions à cette législation.

Article VIII

1. Chaque Partie Contractante renonce à toute demande d'indemnité à l'encontre d'une autre Partie Contractante pour les dommages causés aux biens de l'État qui sont utilisés par ses forces armées de terre, de mer et de l'air.

- i) si le dommage est causé par un membre des forces armées de l'autre Partie Contractante, ou par un employé de celle-ci, dans l'exercice de ses fonctions dans le cadre du Traité de l'Atlantique Nord ;
- ii) ou s'il est causé par un véhicule, un navire ou un aéronef d'une Partie Contractante et utilisé par ses forces armées, à condition, ou que le véhicule, le navire ou l'aéronef cause du dommage ait été utilisé pour des actions entreprises dans le cadre des opérations du Traité de l'Atlantique Nord, ou que le dommage ait été causé à des biens utilisés dans les mêmes conditions.

Les demandes d'indemnités pour sauvetage maritime formulées par une Partie Contractante à l'encontre d'une autre Partie Contractante font l'objet de la même renonciation, sous réserve que le navire ou la cargaison sauvés soient la propriété d'une Partie Contractante et soient utilisés par ses forces armées à l'occasion d'actions entreprises dans le cadre du Traité de l'Atlantique Nord.

2.—a) Dans le cas de dommages autres que ceux prévus au paragraphe 1 ci-dessus qui ont été causés aux biens d'une Partie Contractante situés sur le territoire de celle-ci, et pour autant que les Parties Contractantes intéressées n'aient pas conclu d'autre accord, il sera prononcé sur la responsabilité et le montant du dommage par un arbitre unique choisi conformément aux dispositions de l'alinéa b ci-dessous. L'arbitre connaîtra également des demandes reconventionnelles éventuelles.

b) L'arbitre prévu à l'alinéa a ci-dessus sera choisi par accord entre les Parties Contractantes intéressées parmi les nationaux de l'État de séjour exerçant ou ayant exercé une haute fonction judiciaire. Si les Parties Contractantes intéressées n'ont pu, à l'expiration d'un délai de deux mois, se mettre d'accord sur la désignation de cet arbitre, l'une ou l'autre pourra demander au président des Suppléants du Conseil de l'Atlantique Nord de choisir une personne répondant aux qualifications indiquées ci-dessus ;

c) Toute décision prise par l'arbitre sera définitive et liera les Parties Contractantes ;

d) Le montant de toute indemnité attribuée par l'arbitre sera réparti comme il est prévu au paragraphe 5, e, i, ii, et iii, ci-dessous ;

e) La rémunération de l'arbitre sera fixée par accord entre les Parties Contractantes intéressées et sera, ainsi que les dépenses qu'aura occasionnées l'accomplissement de ses fonctions, supportées par parts égales par lesdites Parties.

f) Toutefois, chaque Partie Contractante renonce à demander une indemnité si le montant du dommage est inférieur aux montants suivants :

Belgique : Fr.b. 70.000

Canada : \$ 1.460.

Danemark : Kr. 9.670.

France : Fr.fr. 490.000.

Islande : Kr. 22.800.

Italie : Li. 850.000.

Luxembourg : Fr.l. 70.000.

Pays-Bas : Fl. 5.320.

Norvège : Kr. 10.000.

Portugal : Es. 40.250.

Royaume-Uni : £ 500.

États-Unis : \$ 1.400.

Toute autre Partie Contractante dont les biens auraient été endommagés dans le même incident renoncera aussi à sa réclamation à concurrence des montants indiqués ci-dessus. Dans le cas de variation importante du cours des changes, les Parties Contractantes procéderont à l'ajustement des chiffres ci-dessus.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article s'appliquent à tout navire affrété en coque nue par une Partie Contractante, ou réquisitionné par elle avec un contrat d'affrètement en coque nue, ou de bonne prise (sauf en ce qui concerne la partie du risque de perte et de la responsabilité supportée par une autre personne que cette Partie Contractante).

4. Chaque Partie Contractante renonce à demander une indemnité à une autre Partie Contractante dans le cas où un membre de ses forces armées a subi des blessures ou est mort dans l'exécution du service.

5. Les demandes d'indemnité (autres que celles résultant de l'application d'un contrat et que celles auxquelles les paragraphes 6 ou 7 du présent article sont applicables) du chef d'actes ou de négligences dont un membre d'une force ou un élément civil est responsable dans l'exécution du service ou du chef de tout autre acte, négligence ou incident dont une force ou un élément civil est légalement responsable et qui ont causé sur le territoire de l'État de séjour des dommages à un tiers autre que l'une des Parties Contractantes, seront réglées par l'État de séjour conformément aux dispositions suivantes :

a) Les demandes d'indemnités sont introduites, instruites et les décisions prises, conformément aux lois et règlements de l'État de séjour applicables en la matière à ses propres forces armées ;

b) L'État de séjour peut statuer sur ces dommages ; il procède au paiement des indemnités allouées dans sa propre monnaie ;

c) Ce paiement, qu'il résulte du règlement direct de l'affaire ou d'une décision de la juridiction compétente de l'État de séjour, ou la décision de la même juridiction déboutant le demandeur, lie définitivement les Parties Contractantes ;

- d) Toute indemnité payée par l'État de séjour sera portée à la connaissance des États d'origine intéressés qui recevront en même temps un rapport circonstancié et une proposition de répartition établie conformément aux alinéas e, i, ii et iii ci-dessous. A défaut de réponse dans les deux mois, la proposition sera considérée comme acceptée ;
- e) La charge des indemnités versées pour la réparation des dommages visés aux alinéas précédents et au paragraphe 2 du présent article sera répartie entre les Parties Contractantes dans les conditions suivantes :
- i) Quand un seul État d'origine est responsable, le montant de l'indemnité est réparti à concurrence de 25 pour cent pour l'État de séjour et 75 pour cent pour l'État d'origine ;
 - ii) Quand la responsabilité est encourue par plus d'un État, le montant de l'indemnité est réparti entre eux par parts égales ; toutefois, si l'État de séjour n'est pas un des États responsables, sa part sera la moitié de celle de chacun des États d'origine ;
 - iii) Si le dommage est causé par les forces armées des Parties Contractantes sans qu'il soit possible de l'attribuer d'une manière précise à l'une ou à plusieurs de ces forces armées, le montant de l'indemnité sera réparti également entre les Parties Contractantes intéressées ; toutefois, si l'État de séjour n'est pas un des États dont les forces armées ont causé le dommage, sa part sera la moitié de celle de chacun des États d'origine ;
 - iv) Semestriellement, un état des sommes payées par l'État de séjour au cours du semestre précédent pour les affaires pour lesquelles une répartition en pourcentage a été admise, sera adressé aux États d'origine intéressés accompagné d'une demande de remboursement. Le remboursement sera fait dans les plus brefs délais, dans la monnaie de l'État de séjour ;
- f) Dans le cas où, par suite de l'application des dispositions des alinéas b et e ci-dessus, une Partie Contractante se verrait imposer une charge qui l'affecterait trop lourdement, elle peut demander au Conseil de l'Atlantique Nord de procéder à un règlement de l'affaire sur une base différente ;
- g) Aucune voie d'exécution ne peut être pratiquée sur un membre d'une force ou d'un élément civil lorsqu'un jugement a été prononcé contre lui dans l'État de séjour s'il s'agit d'un litige né d'un acte accompli dans l'exécution du service ;
- h) Excepté dans la mesure où l'alinéa e du présent paragraphe s'applique aux demandes d'indemnité couvertes par le paragraphe 2 du présent article, les dispositions du présent paragraphe ne s'appliquent pas dans le cas de navigation, d'exploitation d'un navire, de chargement ou de déchargement ou de transport d'une cargaison, sauf s'il y a eu mort ou blessure d'une personne et que le paragraphe 4 ne soit pas applicable.

6. Les demandes d'indemnité contre les membres d'une force armée ou d'un élément civil fondées sur des actes dommageables ou des négligences qui n'ont pas été accomplis dans l'exécution du service sont réglées de la façon suivante :

- a) Les autorités de l'État de séjour instruisent la demande d'indemnité et fixent d'une manière juste et équitable l'indemnité due au demandeur, en tenant compte de toutes les circonstances de la cause, y compris la conduite et le comportement de la personne lésée, et elles établissent un rapport sur l'affaire ;
- b) Ce rapport est envoyé aux autorités de l'État d'origine qui décident alors sans délai si elles procéderont à une indemnisation à titre gracieux, et dans ce cas, en fixant le montant ;
- c) Si une offre d'indemnité à titre gracieux est faite et acceptée à titre de dédommagement intégral par le demandeur, les autorités de l'État d'origine effectuent elles-mêmes ce paiement et font connaître aux autorités de l'État de séjour leur décision et le montant de la somme versée ;
- d) Les dispositions du présent paragraphe ne s'opposent en rien à ce que la juridiction de l'État de séjour statue sur l'action qui pourrait être intentée contre un membre d'une force ou d'un élément civil pour autant toutefois qu'un paiement entièrement satisfaisant n'ait pas été effectué.

7. Les demandes d'indemnité fondées sur l'usage non autorisé de tout véhicule des forces armées d'un État d'origine seront traitées conformément aux dispositions du paragraphe 6 du présent article sauf dans le cas où la force elle-même ou l'élément civil est légalement responsable.

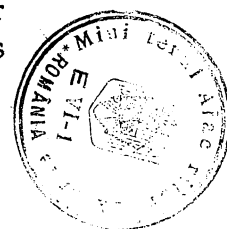
8. S'il y a contestation sur le point de savoir si l'acte dommageable ou la négligence d'un membre d'une force ou d'un élément civil ont été accomplis dans l'exécution du service ou sur le point de savoir si l'utilisation d'un véhicule appartenant aux forces armées d'un État d'origine n'avait pas été autorisée, l'affaire est portée devant un arbitre désigné conformément au paragraphe 2, b, du présent article, qui décide souverainement sur ce point.

9. Sauf dans les conditions prévues au paragraphe 5, g, du présent article, l'État d'origine ne peut, en ce qui concerne la juridiction civile des tribunaux de l'État de séjour, se prévaloir de l'immunité de juridiction des tribunaux de l'État de séjour en faveur des membres d'une force ou d'un élément civil.

10. Les autorités de l'État d'origine et de l'État de séjour se prêtent assistance pour la recherche des preuves nécessaires à un examen équitable et à une décision en ce qui concerne les demandes d'indemnités qui intéressent les Parties Contractantes.

Article IX

1. Les membres d'une force ou d'un élément civil ainsi que les personnes à leur charge peuvent se procurer sur place les marchandises nécessaires à leur propre consommation et les services dont ils ont besoin, dans les mêmes conditions que les ressortissants de l'État de séjour.

2. Les marchandises achetées sur place destinées à la subsistance d'une force ou d'un élément civil seront normalement achetées par l'entremise des services compétents pour l'achat de telles marchandises pour les forces armées de l'État de séjour. Pour éviter que ces achats n'aient un effet dommageable pour l'économie de l'État de séjour, les autorités compétentes de ce dernier désigneront les articles qu'il conviendrait, le cas échéant, d'exclure totalement ou partiellement desdits achats.

3. Sous réserve de l'application des accords en vigueur ou qui pourront être conclus par les autorités compétentes des États de séjour et d'origine, les autorités de l'État de séjour prennent seules les mesures appropriées pour que soient mis à la disposition d'une force ou d'un élément civil, les immeubles ainsi que les services y afférents dont ceux-ci peuvent avoir besoin. Ces accords et arrangements seront dans la mesure du possible conformes aux règlements concernant le logement et le cantonnement du personnel similaire de l'État de séjour. A défaut de convention stipulant le contraire, les droits et obligations naissant de l'occupation ou de l'utilisation d'un immeuble ainsi que de l'usage des services et servitudes y afférents sont régis par les lois de l'État de séjour.

4. Les besoins locaux en main d'œuvre civile d'une force ou d'un élément civil sont satisfaits de la même manière que ceux des services analogues de l'État de séjour, avec leur assistance et par l'entremise des services de la main d'œuvre. Les conditions d'emploi et de travail, notamment les salaires et accessoires de salaires et les conditions de protection des travailleurs, sont réglées conformément à la législation en vigueur dans l'État de séjour. Ces travailleurs civils employés par une force ou par un élément civil ne sont considérés en aucun cas comme membres de cette force ou de cet élément civil.

5. Si les services médicaux et dentaires attachés à une force ou à un élément civil sont insuffisants, leurs membres ainsi que les personnes à leur charge peuvent recevoir les soins médicaux et dentaires, y compris l'hospitalisation, dans les mêmes conditions que le personnel correspondant de l'État de séjour.

6. L'État de séjour examinera avec bienveillance les demandes de facilités de circulation et de réductions de tarifs qu'il peut accorder aux membres d'une force armée ou d'un élément civil. Ces facilités et réductions feront l'objet de dispositions particulières entre les gouvernements intéressés.

7. Sous réserve de tout accord financier général ou particulier entre les parties contractantes, les paiements en monnaie locale pour les marchandises, le logement et les services prévus aux paragraphes 2, 3, 4 et si nécessaire 5 et 6 du présent article seront effectués sans délai par les autorités de la force.

8. Une force, un élément civil, leurs membres, ou les personnes à leur charge ne peuvent se prévaloir du présent article pour revendiquer une exonération

d'impôts ou taxes applicables aux achats de biens et aux prestations de services en vertu de la réglementation fiscale de l'État de séjour.

Article X

1. Si, dans l'État de séjour, l'établissement d'un impôt quelconque est fonction de la résidence ou du domicile du redevable, les périodes au cours desquelles un membre d'une force ou d'un élément civil sera présent dans le territoire de cet État, en raison uniquement de sa qualité de membre de cette force ou de cet élément civil, ne seront pas considérées, pour l'établissement dudit impôt, comme périodes de résidence ou comme entraînant un changement de résidence ou de domicile. Les membres d'une force ou d'un élément civil seront exonérés dans l'État de séjour de tout impôt sur les traitements et émoluments qui leur sont payés en cette qualité par l'État d'origine ainsi que sur tous biens, meubles corporels leur appartenant et dont l'existence dans l'État de séjour est due uniquement à leur présence temporaire dans cet État.

2. Le présent article n'exonérera en aucune façon le membre d'une force ou d'un élément civil des impôts afférents aux activités génératrices de profits, autres que celles qu'il exerce en cette qualité, auxquelles il pourrait se livrer dans l'État de séjour. Sauf en ce qui concerne le traitement, les émoluments, ainsi que les biens meubles corporels, visés au paragraphe 1, les dispositions du présent article ne s'opposent en rien à la perception des impôts auxquels ledit membre est assujetti en vertu de la loi de l'État de séjour, même s'il est considéré comme ayant sa résidence ou son domicile hors du territoire de cet État.

3. Les dispositions du présent article ne sont pas applicables aux « droits » tels qu'ils sont définis au paragraphe 12 de l'article XI.

4. Au regard des dispositions du présent article, l'expression « membre d'une force » ne s'applique pas à une personne ayant la nationalité de l'État de séjour.

Article XI

1. Sous réserve des dérogations établies par la présente Convention, les membres d'une force ou d'un élément civil ainsi que les personnes à leur charge sont soumis aux lois et règlements dont l'application est confiée à l'administration des douanes de l'État de séjour. Les agents de cette administration ont notamment le droit de procéder dans les conditions générales prévues par la législation et la réglementation en vigueur dans l'État de séjour, à la visite des membres d'une force ou d'un élément civil ainsi que des personnes à leur charge, de leurs bagages et de leurs véhicules ; ils ont également le droit de saisie conformément à cette législation et à cette réglementation.

2.—a) L'importation temporaire et la réexportation des véhicules immatriculés à l'armée appartenant à une force ou à un élément civil circulant par leurs propres moyens sont autorisées en franchise de droits sur présentation d'un trip-tique du modèle figurant en annexe à la présente Convention.

b) L'importation temporaire de véhicules immatriculés à l'armée, ne circulant pas par leurs propres moyens, se fera dans les conditions fixées au paragraphe 4 et leur réexportation dans les conditions fixées au paragraphe 8 du présent article.

c) Les véhicules immatriculés à l'armée appartenant à une force ou à un élément civil bénéficient également de l'exemption des taxes qui pourraient être dues en raison de la circulation des véhicules sur les routes.

3. Les documents officiels sous pli scellé d'un sceau officiel ne sont pas soumis à la visite et au contrôle de la douane. Les courriers qui en effectuent le transport doivent être munis, quelle que soit leur qualité, d'un ordre de mission individuel délivré dans les conditions indiquées à l'article III, paragraphe 2, *b*. Cet ordre de mission doit mentionner le nombre de plis et certifier que ceux-ci ne contiennent que des documents officiels.

4. Une force peut importer en franchise de droits son équipement et des quantités raisonnables d'approvisionnement, matériels et autres marchandises destinés à l'usage exclusif de cette force ou, dans les cas où cela est autorisé par l'État de séjour, à l'usage de l'élément civil et des personnes à charge. L'admission ainsi prévue en franchise est subordonnée au dépôt, au Bureau des douanes, à l'appui des documents de douane que l'on aura convenu de fournir, d'une attestation dont la forme aura été acceptée par l'État de séjour et par l'État d'origine, signée par une personne habilitée à cet effet par l'État d'origine. La désignation de la personne habilitée à signer les attestations ainsi que les specimens de sa signature et des cachets utilisés seront adressés aux administrations douanières de l'État de séjour.

5. Un membre d'une force ou d'un élément civil peut, à l'occasion de sa première arrivée en vue de prendre son service dans l'État de séjour, ou à l'occasion de la première arrivée d'une personne à sa charge venue l'y rejoindre, importer ses effets et son mobilier personnels en franchise de droits pour la durée de son séjour.

6. Les membres d'une force ou d'un élément civil peuvent bénéficier de la franchise temporaire des droits en cas d'importation temporaire de véhicules à moteur privés destinés à leur usage personnel et à celui des personnes à leur charge. Cette disposition n'entraîne pas l'obligation d'exemption des taxes qui pourraient être dues pour l'usage des routes par les véhicules privés.

7. Les importations faites par les autorités d'une force pour des fins autres que la satisfaction des besoins exclusifs de cette force ou de son élément civil, ainsi que les importations, autres que celles visées aux paragraphes 5 et 6 du présent article, effectuées par les membres d'une force armée ou d'un élément civil, ne bénéficient, en application du présent article, d'aucune exemption de droits ni d'aucune dispense de formalités.

8. Les marchandises admises en franchise en application des dispositions des paragraphes 2, *b*, 4, 5 ou 6 ci-dessus :

- a) Peuvent être réexportées librement à condition que, en ce qui concerne les marchandises importées en application du paragraphe 4, soit remise au Bureau des douanes une attestation délivrée dans les conditions prévues à ce paragraphe. Le service des douanes conserve cependant le droit de vérifier, s'il y a lieu, que les marchandises réexportées sont bien celles décrites sur l'attestation dans le cas où celle-ci est nécessaire, et ont été réellement importées dans les conditions prévues aux paragraphes 2, b, 4, 5 ou 6, suivant le cas ;
- b) Ne peuvent normalement être cédées à titre onéreux ou gratuit dans l'État de séjour. Cependant, dans des cas particuliers, une telle cession peut être autorisée, sous réserve des conditions imposées par les autorités compétentes de l'État de séjour (par exemple, paiement des droits et taxes, accomplissement des formalités inhérentes au contrôle du commerce extérieur et des changes).

9. Les exportations de marchandises achetées dans l'État de séjour sont soumises à la réglementation en vigueur sur le territoire dudit État.

10. Des facilités particulières sont accordées par les autorités douanières pour le passage des frontières par des unités ou formations régulièrement encadrées, à condition que les autorités douanières intéressées aient reçu la notification appropriée en temps utile.

11. Des dispositions spéciales seront prises par l'État de séjour afin que les carburants et lubrifiants destinés à l'usage des véhicules immatriculés à l'armée, des aéronefs et bateaux militaires d'une force ou d'un élément civil soient livrés exempts de tous droits et taxes.

12. Pour l'application des dix premiers paragraphes du présent article —

Le mot « droits » s'entend des droits de douane et de tous autres droits et taxes frappant, suivant le cas, l'importation ou l'exportation, à l'exception des droits et taxes qui constituent un remboursement de frais pour service rendu.

Le mot « importation » inclut l'enlèvement des marchandises placées dans un entrepôt de douanes ou sous un régime analogue, à condition qu'il s'agisse de marchandises qui n'aient été, ni récoltées, ni fabriquées, ni manufacturées dans l'État de séjour.

13. Les dispositions du présent article s'appliquent non seulement aux marchandises importées dans l'État de séjour ou exportées de cet État, mais aussi aux marchandises en transit à travers le territoire d'une Partie Contractante. En l'occurrence, l'expression « État de séjour » s'entend, dans le présent article, de toute Partie Contractante à travers le territoire de laquelle les marchandises transitent.

Article XII

1. Toute exemption ou facilité douanière ou fiscale accordée en vertu de la présente Convention est subordonnée à l'observation des dispositions que les autorités douanières ou fiscales de l'État de séjour peuvent estimer nécessaires pour prévenir des abus.

2. Les mêmes autorités peuvent décider que ne bénéficieront pas des exemptions prévues par le présent accord les importations de produits récoltés, fabriqués ou manufacturés dans l'État de séjour et exportés au préalable en franchise ou moyennant restitution des droits et taxes qui étaient dus dans le cas où ces produits n'auraient pas été exportés. Cette disposition s'applique également à des marchandises enlevées d'un entrepôt de douane, si le dépôt dans cet entrepôt a été considéré comme une exportation.

Article XIII

1. En vue de la répression des infractions aux lois et règlements douaniers et fiscaux, les autorités des États de séjour et d'origine se prêtent un mutuel concours pour procéder aux enquêtes et à la recherche des preuves.

2. Les autorités d'une force donnent toute l'assistance en leur pouvoir afin que les marchandises susceptibles de saisie, par les autorités douanières ou fiscales de l'État de séjour ou à leur profit, soient remises à celles-ci.

3. Les autorités d'une force s'engagent à faire tout ce qui est en leur pouvoir afin que les droits, taxes et amendes dus soient acquittés par les membres de cette force ou de son élément civil, ainsi que par les personnes à leur charge.

4. Les véhicules immatriculés à l'armée et les marchandises appartenant à une force ou à son élément civil et non à un de leurs membres, et saisis par les autorités de l'État de séjour à l'occasion d'une infraction douanière ou fiscale, sont remis aux autorités compétentes de cette force.

Article XIV

1. Une force, un élément civil, leurs membres, ainsi que les personnes à leur charge, demeurent assujettis aux règles du contrôle des changes de l'État d'origine et doivent se conformer aux règlements de l'État de séjour.

2. Les autorités chargées du contrôle des changes des États d'origine et de séjour peuvent mettre en vigueur des dispositions spéciales applicables à une force, à son élément civil ou à leurs membres ainsi qu'aux personnes à leur charge.

Article XV

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 ci-dessous, la présente Convention reste en vigueur en cas d'hostilités entraînant l'application des dispositions du Traité de l'Atlantique Nord. Toutefois, les dispositions relatives au règlement des dommages contenues dans les paragraphes 2 et 5 de l'article VIII ne s'appliquent pas aux dommages de guerre et les dispositions de la présente Convention, notamment celles des articles III et VII, font immédiatement l'objet d'un nouvel examen par les Parties Contractantes intéressées. Celles-ci peuvent éventuellement convenir des modifications qui apparaîtraient désirables en ce qui concerne l'application de la Convention entre elles.

2. Dans le cas d'hostilités telles qu'elles sont définies ci-dessus, chaque Partie Contractante a le droit, en le notifiant dans un délai de 60 jours aux autres Parties Contractantes, de suspendre l'application de l'une quelconque des dispositions de la Convention pour autant que de besoin. Si ce droit est exercé, les Parties Contractantes se consultent immédiatement en vue de se mettre d'accord sur les dispositions propres à remplacer celles dont l'application est suspendue.

Article XVI

Toute contestation entre les Parties Contractantes en ce qui concerne l'interprétation ou l'application de la présente Convention est réglée par négociations entre elles sans recours à une juridiction extérieure. Sauf dans les cas où la présente Convention contient une disposition contraire, les contestations qui ne peuvent pas être réglées par négociations directes, seront portées devant le Conseil de l'Atlantique Nord.

Article XVII

Chaque Partie Contractante peut à tout moment demander la révision de tout article de la présente Convention. La demande sera adressée au Conseil de l'Atlantique Nord.

Article XVIII

1. La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront déposés aussitôt que possible auprès du gouvernement des États-Unis d'Amérique qui notifiera la date de ces dépôts à chaque État signataire.

2. La présente Convention entrera en vigueur trente jours après le dépôt par quatre États signataires de leurs instruments de ratification. Elle entrera en vigueur pour chacun des autres États signataires trente jours après le dépôt de son instrument de ratification.

3. Après son entrée en vigueur, la présente Convention, sous réserve de l'approbation du Conseil de l'Atlantique Nord et aux conditions que ce dernier pourra fixer, sera ouverte à tout État adhérent au Traité de l'Atlantique Nord. L'accession deviendra effective par le dépôt d'un instrument d'accession auprès du gouvernement des États-Unis d'Amérique qui notifiera à chaque signataire et à l'État accédant la date de dépôt dont il s'agit. La présente Convention entrera en vigueur, au regard de tout État au nom duquel un instrument d'accession sera déposé, trente jours après la date de dépôt de cet instrument.

Article XIX

1. La présente Convention pourra être dénoncée par chaque Partie Contractante après l'expiration d'un délai de quatre ans à dater de son entrée en vigueur.

2. La dénonciation de la Convention par une Partie Contractante se fera par notification écrite adressée par cette Partie au gouvernement des États-Unis d'Amérique qui informera toutes les autres Parties Contractantes de cette notification et de la date de sa réception.

3. La dénonciation prendra effet un an après réception de sa notification par le gouvernement des États-Unis d'Amérique. Après l'expiration de cette période d'un an, la Convention cessera d'être en vigueur pour la Partie qui l'aura dénoncée, mais restera en vigueur entre les autres Parties Contractantes.

Article XX

1. Sous réserve des dispositions des paragraphes 2 et 3 ci-dessous, la présente Convention s'applique uniquement au territoire métropolitain d'une Partie Contractante.

2. Toutefois un État peut, lors du dépôt de ses instruments de ratification ou d'accession, ou ultérieurement, déclarer, par notification au gouvernement des États-Unis, que la présente Convention s'étendra à tous les territoires ou à tels des territoires dont les relations internationales sont assurées par lui dans la région de l'Atlantique Nord, sous réserve, si l'État qui fait la déclaration l'estime nécessaire, de la conclusion d'un accord particulier entre ledit État et chacun des États d'origine. La présente Convention sera appliquée pour le territoire ou les territoires ainsi mentionnés, 30 jours après la réception par le gouvernement des États-Unis d'Amérique de la notification, ou 30 jours après la conclusion de l'accord particulier éventuel, ou, lors de l'entrée en vigueur de la Convention telle qu'elle est définie à l'article 18, si celle-ci intervient après ce délai.

3. Un État qui a fait la déclaration prévue au paragraphe 2 ci-dessus du présent article en vue d'étendre la Convention à un territoire dont il assure les relations internationales, peut dénoncer la Convention dans les conditions prévues à l'article 19 en ce qui concerne ce seul territoire.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires ci-dessous désignés ont signé la présente Convention.

FAIT à Londres le dix-neuf juin 1951, en anglais et en français, les deux textes faisant également foi, en un simple exemplaire qui restera déposé dans les archives du gouvernement des États-Unis d'Amérique. Le gouvernement des États-Unis d'Amérique en transmettra des copies authentiques à tous les gouvernements signataires et adhérents.

For the Kingdom of Belgium :¹

Pour le Royaume de Belgique² :

Obert DE THIEUSIES

For Canada :

Pour le Canada :

L. D. WILGRESS

For the Kingdom of Denmark :

Pour le Royaume de Danemark :

STEENSEN-LETH

For France :

Pour la France :

Hervé ALPHAND

For Iceland :

Pour l'Islande :

Gunnlauger PÉTURSSON

For Italy :

Pour l'Italie :

A. ROSSI-LONGHI

¹ See Declaration, p. 108 of this volume.

² Voir Déclaration, p. 108 de ce volume.

For the Grand Duchy of Luxembourg :¹

Pour le Grand Duché de Luxembourg² :

A. CLASEN

For the Kingdom of the Netherlands :¹

Pour le Royaume des Pays-Bas² :

A. W. L. TJARDA VAN STARKENBORGH-STACHOUWER

For the Kingdom of Norway :

Pour le Royaume de Norvège :

Dag BRYN

For Portugal :

Pour le Portugal :

R. ENNES ULRICH

The Agreement is only applicable to the territory of Continental Portugal, with the exclusion of the Adjacent Islands and the Overseas Provinces.³

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland :

Pour le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord :

Herbert MORRISON

For the United States of America :

Pour les États-Unis d'Amérique :

Charles M. SPOFFORD

¹ See Declaration, p. 108 of this volume.

² Voir Déclaration p. 108 de ce volume.

³ La Convention n'est applicable qu'au territoire continental du Portugal à l'exclusion des îles adjacentes et des provinces d'outre-mer.

ANNEXE

Pays

Ministère ou Service

TRIPTYQUE *

valable du

au

pour l'entrée temporaire

du véhicule suivant

Marque

Numéro d'immatriculation

Numéro du moteur

Pneumatique de rechange

Matériel de transmission fixé à demeure

Nom et signature du titulaire du triptyque

.....

Délivré le

Par ordre de

.....

SORTIES ET ENTRÉES TEMPORAIRES

Désignation du Bureau
des douanes

Date

Visa et cachet de la
douane

Sortie

Entrée

Sortie

Entrée

Sortie

Entrée

Sortie

Entrée

* Ce document est établi dans la langue de l'État d'origine, et également en anglais et en français.

DECLARATION BY THE GOVERNMENTS OF BELGIUM, LUXEMBOURG AND THE NETHERLANDS

On signing the Agreement of today's date regarding the Status of the Forces of the North Atlantic Treaty Countries, the Plenipotentiaries of the Kingdom of Belgium, the Grand Duchy of Luxembourg and the Kingdom of the Netherlands, make the following Declaration :

The forces of the Kingdom of Belgium, the Grand Duchy of Luxembourg and the Kingdom of the Netherlands, their civilian components and their members may not avail themselves of the provisions of the present Agreement to claim in the territory of one of the afore-mentioned Powers any exemption which they do not enjoy in their own territory, with respect to duties, taxes and other dues, which have been or will be standardized under the terms of conventions which have been or will be concluded for the purpose of bringing about the Economic Union of Belgium, Luxembourg and the Netherlands.

For the Kingdom of Belgium :
Obert DE THIEUSIES

For the Grand Duchy of Luxembourg :
A. CLASEN

For the Kingdom of the Netherlands :
A. W. J. TJARDA VAN STARKENBORGH-
STACHOUWER

19 June 1951

DÉCLARATION DES GOUVERNEMENTS BELGE, NÉERLANDAIS ET LUXEMBOURGEOIS

Au moment de procéder à la signature de la Convention en date de ce jour concernant le statut des forces armées des pays du Traité de l'Atlantique Nord, les plénipotentiaires du Royaume de Belgique, du Grand-Duché de Luxembourg et du Royaume des Pays-Bas, font la déclaration suivante :

Les forces armées du Royaume de Belgique, du Grand-Duché de Luxembourg et du Royaume des Pays-Bas, leurs éléments civils et leurs membres ne peuvent se prévaloir des dispositions de la présente Convention pour revendiquer sur le territoire de l'une de ces puissances une franchise dont ils ne jouissent pas sur leur propre territoire, lorsqu'il s'agit de droits, taxes et autres impôts, dont l'unification a été ou sera opérée en vertu de conventions tendant à réaliser l'Union Économique belgo-luxembourgeoise-néerlandaise.

Pour le Royaume de Belgique :
Obert DE THIEUSIES

Pour le Grand-Duché de Luxembourg :
A. CLASEN

Pour le Royaume des Pays-Bas :
A. W. J. TJARDA VAN STARKENBORGH-
STACHOUWER

19 juin 1951

AGREED MINUTE MODIFY-
ING THE AGREEMENT OF
19 JUNE 1951¹ BETWEEN
THE PARTIES TO THE
NORTH ATLANTIC TREA-
TY REGARDING THE
STATUS OF THEIR FOR-
CES. SIGNED ON 4 APRIL
1952

The North Atlantic Council Deputies,

Considering that under the Agreement between the Parties to the North Atlantic Treaty regarding the Status of their Forces, signed at London on the 19th June, 1951,¹ certain functions are vested in the Chairman of the Council Deputies ;

And considering that, in consequence of the reorganization of the North Atlantic Treaty Organization, the office of Chairman of the Council Deputies will be abolished on the 4th April, 1952 ;

Agree on behalf of their Governments that the said functions shall from that date be exercised by the Secretary-General of the Organization, or in his absence by his Deputy, or by such other person as the North Atlantic Council may decide.

Dated this fourth day of April 1952

¹ See p. 67 of this volume.

RÉSOLUTION PORTANT MO-
DIFICATION DE LA CON-
VENTION DU 19 JUIN 1951¹
ENTRE LES ÉTATS PAR-
TIES AU TRAITÉ DE L'AT-
LANTIQUE NORD SUR LE
STATUT DE LEURS FOR-
CES. SIGNÉE LE 4 AVRIL
1952

*Les suppléants du Conseil de l'Atlan-
tique Nord,*

Considérant que, en vertu de la Convention entre les États parties au Traité de l'Atlantique Nord sur le Statut de leurs Forces, signée à Londres le 19 juin 1951¹, certaines fonctions sont confiées au Président du Conseil des Suppléants ;

Considérant que, par suite de la réforme de l'Organisation du Traité de l'Atlantique Nord, le poste de Président du Conseil des Suppléants sera supprimé le 4 avril 1952 ;

Décident, au nom de leurs gouvernements, qu'à compter de cette date lesdites fonctions seront exercées par le Secrétaire Général de l'Organisation ou, en son absence, par son représentant ou par toute autre personne désignée par le Conseil de l'Atlantique Nord.

Fait le 4 avril 1952

¹ Voir p. 67 de ce volume.

Belgium :

Belgique :

André DE STAERCKE

Denmark :

Danemark :

STEENSEN-LETH

Italy :

Italie :

A. ROSSI-LONGHI

Netherlands :

Pays-Bas :

A. R. TAMMENOMS BAKKER

Portugal :

Portugal :

R. ENNES ULRICH

United Kingdom :

Royaume-Uni :

F. R. HOYER MILLAR

Canada :

Canada :

L. D. WILGRESS

France :

France :

Hervé ALPHAND

Iceland :

Islande :

Gunnlauger PÉTURSSON

Luxembourg :

Luxembourg :

A. CLASEN

Norway :

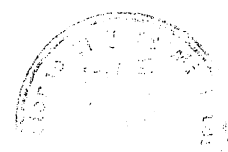
Norvège :

Dag BRYN

United States :

États-Unis :

Charles M. SPOFFORD

4

* No. 2678. AGREEMENT¹ BETWEEN THE PARTIES TO
THE NORTH ATLANTIC TREATY REGARDING THE
STATUS OF THEIR FORCES. SIGNED AT LONDON,
ON 19 JUNE 1951

¹ In accordance with Article XVIII the Agreement came into force on 23 August 1953, thirty days after the deposit of the fourth instrument of ratification in respect of the following States, on behalf of which the instruments of ratification were deposited on the dates indicated :

Belgium	27 February 1953
(The instrument of ratification included the Declaration made upon signature. See p. 108 of this volume.)	
France	29 September 1952
Norway	24 February 1953
United States of America	24 July 1953
(The instrument of ratification included a statement reproduced below.)	

The Agreement subsequently came into force in respect of the States listed below, thirty days after the deposit of their respective instruments of ratification or accession, as follows :

	<i>Date of deposit</i>	<i>Date of entry into force</i>
Canada	28 August 1953	27 September 1953
Netherlands	18 November 1953	18 December 1953
(The instrument of ratification included the Declaration made upon signature. See p. 108 of this volume.)		
Luxembourg	19 March 1954	18 April 1954
(The instrument of ratification included the Declaration made upon signature. See p. 108 of this volume.)		
United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland	13 May 1954	12 June 1954
(The instrument of ratification included the Agreed Minute. See p. 109 of this volume.)		
Turkey	18 May 1954	17 June 1954
(The instrument of accession included the Agreed Minute [see p. 109 of this volume] and the Resolution on the accession of Greece and Turkey to the Agreement dated 25 August 1952.)		
Greece	26 July 1954	25 August 1954

STATEMENT INCLUDED IN THE INSTRUMENT OF RATIFICATION
OF THE UNITED STATES OF AMERICA

"It is the understanding of the Senate, which understanding inheres in its advice and consent to the ratification of the Agreement, that nothing in the Agreement diminishes, abridges, or alters the right of the United States of America to safeguard its own security by excluding or removing persons whose presence in the United States is deemed prejudicial to its safety or security, and that no person whose presence in the United States is deemed prejudicial to its safety or security shall be permitted to enter or remain in the United States.

"In giving its advice and consent to ratification, it is the sense of the Senate that :

"1. The criminal jurisdiction provisions of Article VII do not constitute a precedent for future agreements ;

"2. Where a person subject to the military jurisdiction of the United States is to be tried by the authorities of a receiving state, under the treaty the Commanding Officer of the Armed forces of the United States in such state shall examine the laws of such state with particular reference to the procedural safeguards contained in the Constitution of the United States ;

* Supplementary Agreement to the original
I - 6986 v. 481

The Parties to the North Atlantic Treaty signed in Washington on 4th April, 1949,¹

Considering that the forces of one Party may be sent, by arrangement, to serve in the territory of another Party ;

Bearing in mind that the decision to send them and the conditions under which they will be sent, in so far as such conditions are not laid down by the present Agreement, will continue to be the subject of separate arrangements between the Parties concerned ;

Desiring, however, to define the status of such forces while in the territory of another Party ;

Have agreed as follows :

Article I

1. In this Agreement the expression—

- (a) "force" means the personnel belonging to the land, sea or air armed services of one Contracting Party when in the territory of another Contracting Party in the North Atlantic Treaty area in connexion with their official duties, provided that the two Contracting Parties concerned may agree that certain individuals, units or formations shall not be regarded as constituting or included in a "force" for the purposes of the present Agreement ;
- (b) "civilian component" means the civilian personnel accompanying a force of a Contracting Party who are in the employ of an armed service of that Contracting Party, and who are not stateless persons, nor nationals of any State which is not a Party to the North Atlantic Treaty, nor nationals of, nor ordinarily resident in, the State in which the force is located ;

"3. If, in the opinion of such commanding officer, under all the circumstances of the case, there is danger that the accused will not be protected because of the absence or denial of constitutional rights he would enjoy in the United States, the commanding officer shall request the authorities of the receiving state to waive jurisdiction in accordance with the provisions of paragraph 3 (c) of Article VII (which requires the receiving state to give 'sympathetic consideration' to such request) and if such authorities refuse to waive jurisdiction, the commanding officer shall request the Department of State to press such request through diplomatic channels and notification shall be given by the Executive Branch to the Armed Services Committees of the Senate and House of Representatives ;

"4. A representative of the United States to be appointed by the Chief of Diplomatic Mission with the advice of the senior United States military representative in the receiving state will attend the trial of any such person by the authorities of a receiving state under the agreement, and any failure to comply with the provisions of paragraph 9 of Article VII of the agreement shall be reported to the commanding officer of the armed forces of the United States in such state who shall then request the Department of State to take appropriate action to protect the rights of the accused, and notification shall be given by the Executive Branch to the Armed Services Committees of the Senate and House of Representatives."

¹ United Nations, *Treaty Series*, Vol. 34, p. 243, and Vol. 126, p. 350.

- (c) "dependent" means the spouse of a member of a force or of a civilian component, or a child of such member depending on him or her for support ;
- (d) "sending State" means the Contracting Party to which the force belongs ;
- (e) "receiving State" means the Contracting Party in the territory of which the force or civilian component is located, whether it be stationed there or passing in transit ;
- (f) "military authorities of the sending State" means those authorities of a sending State who are empowered by its law to enforce the military law of that State with respect to members of its forces or civilian components ;
- (g) "North Atlantic Council" means the Council established by Article 9 of the North Atlantic Treaty or any of its subsidiary bodies authorised to act on its behalf.

2. This Agreement shall apply to the authorities of political sub-divisions of the Contracting Parties, within their territories to which the Agreement applies or extends in accordance with Article XX, as it applies to the central authorities of those Contracting Parties, provided, however, that property owned by political sub-divisions shall not be considered to be property owned by a Contracting Party within the meaning of Article VIII.

Article II

It is the duty of a force and its civilian component and the members thereof as well as their dependents to respect the law of the receiving State, and to abstain from any activity inconsistent with the spirit of the present Agreement, and, in particular, from any political activity in the receiving State. It is also the duty of the sending State to take necessary measures to that end.

Article III

1. On the conditions specified in paragraph 2 of this Article and subject to compliance with the formalities established by the receiving State relating to entry and departure of a force or the members thereof, such members shall be exempt from passport and visa regulations and immigration inspection on entering or leaving the territory of a receiving State. They shall also be exempt from the regulations of the receiving State on the registration and control of aliens, but shall not be considered as acquiring any right to permanent residence or domicile in the territories of the receiving State.

2. The following documents only will be required in respect of members of a force. They must be presented on demand :

- (a) personal identity card issued by the sending State showing names, date of birth, rank and number (if any), service, and photograph ;
- (b) individual or collective movement order, in the language of the sending State and in the English and French languages, issued by an appropriate agency of the sending State or of the North Atlantic Treaty Organisation and certifying to the status of the individual or group as a member or members of a force and to the movement ordered. The receiving State may require a movement order to be countersigned by its appropriate representative.

3. Members of a civilian component and dependents shall be so described in their passports.

4. If a member of a force or of a civilian component leaves the employ of the sending State and is not repatriated, the authorities of the sending State shall immediately inform the authorities of the receiving State, giving such particulars as may be required. The authorities of the sending State shall similarly inform the authorities of the receiving State of any member who has absented himself for more than twenty-one days.

5. If the receiving State has requested the removal from its territory of a member of a force or civilian component or has made an expulsion order against an ex-member of a force or of a civilian component or against a dependent of a member or ex-member, the authorities of the sending State shall be responsible for receiving the person concerned within their own territory or otherwise disposing of him outside the receiving State. This paragraph shall apply only to persons who are not nationals of the receiving State and have entered the receiving State as members of a force or civilian component or for the purpose of becoming such members, and to the dependents of such persons.

Article IV

The receiving State shall either

- (a) accept as valid, without a driving test or fee, the driving permit or licence or military driving permit issued by the sending State or a sub-division thereof to a member of a force or of a civilian component ; or
- (b) issue its own driving permit or licence to any member of a force or civilian component who holds a driving permit or licence or military driving permit issued by the sending State or a sub-division thereof, provided that no driving test shall be required.

Article V

1. Members of a force shall normally wear uniform. Subject to any arrangement to the contrary between the authorities of the sending and receiving States, the wearing of civilian dress shall be on the same conditions as for members of

the forces of the receiving State. Regularly constituted units or formations of a force shall be in uniform when crossing a frontier.

2. Service vehicles of a force or civilian component shall carry, in addition to their registration number, a distinctive nationality mark.

Article VI

Members of a force may possess and carry arms, on condition that they are authorised to do so by their orders. The authorities of the sending State shall give sympathetic consideration to requests from the receiving State concerning this matter.

Article VII

1. Subject to the provisions of this Article,

- (a) the military authorities of the sending State shall have the right to exercise within the receiving State all criminal and disciplinary jurisdiction conferred on them by the law of the sending State over all persons subject to the military law of that State ;
- (b) the authorities of the receiving State shall have jurisdiction over the members of a force or civilian component and their dependents with respect to offences committed within the territory of the receiving State and punishable by the law of that State.

2.—(a) The military authorities of the sending State shall have the right to exercise exclusive jurisdiction over persons subject to the military law of that State with respect to offences, including offences relating to its security, punishable by the law of the sending State, but not by the law of the receiving State.

(b) The authorities of the receiving State shall have the right to exercise exclusive jurisdiction over members of a force or civilian component and their dependents with respect to offences, including offences relating to the security of that State, punishable by its law but not by the law of the sending State.

(c) For the purposes of this paragraph and of paragraph 3 of this Article a security offence against a State shall include

- (i) treason against the State ;
- (ii) sabotage, espionage or violation of any law relating to official secrets of that State, or secrets relating to the national defence of that State.

3. In cases where the right to exercise jurisdiction is concurrent the following rules shall apply :

- (a) The military authorities of the sending State shall have the primary right to exercise jurisdiction over a member of a force or of a civilian component in relation to
- (i) offences solely against the property or security of that State, or offences solely against the person or property of another member of the force, or civilian component of that State or of a dependent;
 - (ii) offences arising out of any act or omission done in the performance of official duty.
- (b) In the case of any other offence the authorities of the receiving State shall have the primary right to exercise jurisdiction.
- (c) If the State having the primary right decides not to exercise jurisdiction, it shall notify the authorities of the other State as soon as practicable. The authorities of the State having the primary right shall give sympathetic consideration to a request from the authorities of the other State for a waiver of its right in cases where that other State considers such waiver to be of particular importance.

4. The foregoing provisions of this Article shall not imply any right for the military authorities of the sending State to exercise jurisdiction over persons who are nationals of or ordinarily resident in the receiving State, unless they are members of the force of the sending State.

5.—(a) The authorities of the receiving and sending States shall assist each other in the arrest of members of a force or civilian component or their dependents in the territory of the receiving State and in handing them over to the authority which is to exercise jurisdiction in accordance with the above provisions.

(b) The Authorities of the receiving State shall notify promptly the military authorities of the sending State of the arrest of any member of a force or civilian component or a dependent.

(c) The custody of an accused member of a force or civilian component over whom the receiving State is to exercise jurisdiction shall, if he is in the hands of the sending State, remain with that State until he is charged by the receiving State.

6.—(a) The authorities of the receiving and sending States shall assist each other in the carrying out of all necessary investigations into offences, and in the collection and production of evidence, including the seizure and, in proper cases, the handing over of objects connected with an offence. The handing over of such objects may, however, be made subject to their return within the time specified by the authority delivering them.

(b) The authorities of the Contracting Parties shall notify one another of the disposition of all cases in which there are concurrent rights to exercise jurisdiction.

7.—(a) A death sentence shall not be carried out in the receiving State by the authorities of the sending State if the legislation of the receiving State does not provide for such punishment in a similar case.

(b) The authorities of the receiving State shall give sympathetic consideration to a request from the authorities of the sending State for assistance in carrying out a sentence of imprisonment pronounced by the authorities of the sending State under the provision of this Article within the territory of the receiving State.

8. Where an accused has been tried in accordance with the provisions of this Article by the authorities of one Contracting Party and has been acquitted, or has been convicted and is serving, or has served, his sentence or has been pardoned, he may not be tried again for the same offence within the same territory by the authorities of another Contracting Party. However, nothing in this paragraph shall prevent the military authorities of the sending State from trying a member of its force for any violation of rules of discipline arising from an act or omission which constituted an offence for which he was tried by the authorities of another Contracting Party.

9. Whenever a member of a force or civilian component or a dependent is prosecuted under the jurisdiction of a receiving State he shall be entitled—

- (a) to a prompt and speedy trial ;
- (b) to be informed, in advance of trial, of the specific charge or charges made against him ;
- (c) to be confronted with the witnesses against him ;
- (d) to have compulsory process for obtaining witnesses in his favour, if they are within the jurisdiction of the receiving State ;
- (e) to have legal representation of his own choice for his defence or to have free or assisted legal representation under the conditions prevailing for the time being in the receiving State ;
- (f) if he considers it necessary, to have the services of a competent interpreter ; and
- (g) to communicate with a representative of the Government of the sending State and, when the rules of the court permit, to have such a representative present at his trial.

10.—(a) Regularly constituted military units or formations of a force shall have the right to police any camps, establishments, or other premises which they occupy as the result of an agreement with the receiving State. The military police of the force may take all appropriate measures to ensure the maintenance of order and security on such premises.

(b) Outside these premises, such military police shall be employed only subject to arrangements with the authorities of the receiving State and in liaison with those authorities, and in so far as such employment is necessary to maintain discipline and order among the members of the force.

11. Each Contracting Party shall seek such legislation as it deems necessary to ensure the adequate security and protection within its territory of installations, equipment, property, records and official information of other Contracting Parties, and the punishment of persons who may contravene laws enacted for that purpose.

Article VIII

1. Each Contracting Party waives all its claims against any other Contracting Party for damage to any property owned by it and used by its land, sea or air armed services, if such damage—

- (i) was caused by a member or an employee of the armed services of the other Contracting Party in the execution of his duties in connexion with the operation of the North Atlantic Treaty; or
- (ii) arose from the use of any vehicle, vessel or aircraft owned by the other Contracting Party and used by its armed services, provided either that the vehicle, vessel or aircraft causing the damage was being used in connection with the operation of the North Atlantic Treaty, or that the damage was caused to property being so used.

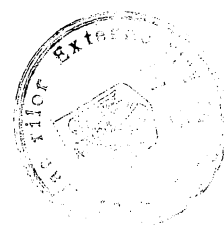
Claims for maritime salvage by one Contracting Party against any other Contracting Party shall be waived, provided that the vessel or cargo salvaged was owned by a Contracting Party and being used by its armed services in connexion with the operation of the North Atlantic Treaty.

2.—(a) In the case of damage caused or arising as stated in paragraph 1 to other property owned by a Contracting Party and located in its territory, the issue of the liability of any other Contracting Party shall be determined and the amount of damage shall be assessed, unless the Contracting Parties concerned agree otherwise, by a sole arbitrator selected in accordance with sub-paragraph (b) of this paragraph. The arbitrator shall also decide any counter-claims arising out of the same incident.

(b) The arbitrator referred to in sub-paragraph (a) above shall be selected by agreement between the Contracting Parties concerned from amongst the nationals of the receiving State who hold or have held high judicial office. If the Contracting Parties concerned are unable, within two months, to agree upon the arbitrator, either may request the Chairman of the North Atlantic Council Deputies to select a person with the aforesaid qualifications.

(c) Any decision taken by the arbitrator shall be binding and conclusive upon the Contracting Parties.

(d) The amount of any compensation awarded by the arbitrator shall be distributed in accordance with the provisions of paragraph 5 (e) (i), (ii) and (iii) of this Article.

(e) The compensation of the arbitrator shall be fixed by agreement between the Contracting Parties concerned and shall, together with the necessary expenses incidental to the performance of his duties, be defrayed in equal proportions by them.

(f) Nevertheless, each Contracting Party waives its claim in any such case where the damage is less than :—

Belgium : B.fr. 70,000.
Canada : \$ 1,460.
Denmark : Kr. 9,670.
France : F.fr. 490,000.
Iceland : Kr. 22,800.
Italy : Li. 850,000.

Luxembourg : L.fr. 70,000.
Netherlands : Fl. 5,320.
Norway : Kr. 10,000.
Portugal : Es. 40,250.
United Kingdom : £ 500.
United States : \$ 1,400.

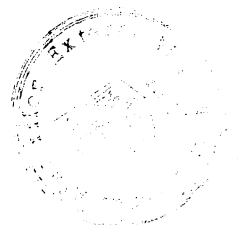
Any other Contracting Party whose property has been damaged in the same incident shall also waive its claim up to the above amount. In the case of considerable variation in the rates of exchange between these currencies the Contracting Parties shall agree on the appropriate adjustments of these amounts.

3. For the purposes of paragraphs 1 and 2 of this Article the expression "owned by a Contracting Party" in the case of a vessel includes a vessel on bare boat charter to that Contracting Party or requisitioned by it on bare boat terms or seized by it in prize (except to the extent that the risk of loss or liability is borne by some person other than such Contracting Party).

4. Each Contracting Party waives all its claims against any other Contracting Party for injury or death suffered by any member of its armed services while such member was engaged in the performance of his official duties.

5. Claims (other than contractual claims and those to which paragraphs 6 or 7 of this Article apply) arising out of acts or omissions of members of a force or civilian component done in the performance of official duty, or out of any other act, omission or occurrence for which a force or civilian component is legally responsible, and causing damage in the territory of the receiving State to third parties, other than any of the Contracting Parties, shall be dealt with by the receiving State in accordance with the following provisions :—

- (a) Claims shall be filed, considered and settled or adjudicated in accordance with the laws and regulations of the receiving State with respect to claims arising from the activities of its own armed forces.
- (b) The receiving State may settle any such claims, and payment of the amount agreed upon or determined by adjudication shall be made by the receiving State in its currency.
- (c) Such payment, whether made pursuant to a settlement or to adjudication of the case by a competent tribunal of the receiving State, or the final adjudication by such a tribunal denying payment, shall be binding and conclusive upon the Contracting Parties.

- (d) Every claim paid by the receiving State shall be communicated to the sending States concerned together with full particulars and a proposed distribution in conformity with sub-paragraphs (e) (i), (ii) and (iii) below. In default of a reply within two months, the proposed distribution shall be regarded as accepted.
- (e) The cost incurred in satisfying claims pursuant to the preceding sub-paragraphs and paragraph 2 of this Article shall be distributed between the Contracting Parties, as follows :—
- (i) Where one sending State alone is responsible, the amount awarded or adjudged shall be distributed in the proportion of 25 per cent. chargeable to the receiving State and 75 per cent. chargeable to the sending State.
 - (ii) Where more than one State is responsible for the damage, the amount awarded or adjudged shall be distributed equally among them : however, if the receiving State is not one of the States responsible, its contribution shall be half that of each of the sending States.
 - (iii) Where the damage was caused by the armed services of the Contracting Parties and it is not possible to attribute it specifically to one or more of those armed services, the amount awarded or adjudged shall be distributed equally among the Contracting Parties concerned : however, if the receiving State is not one of the States by whose armed services the damage was caused, its contribution shall be half that of each of the sending States concerned.
 - (iv) Every half-year, a statement of the sums paid by the receiving State in the course of the half-yearly period in respect of every case regarding which the proposed distribution on a percentage basis has been accepted, shall be sent to the sending States concerned, together with a request for reimbursement. Such reimbursement shall be made within the shortest possible time, in the currency of the receiving State.
- (f) In cases where the application of the provisions of sub-paragraphs (b) and (e) of this paragraph would cause a Contracting Party serious hardship, it may request the North Atlantic Council to arrange a settlement of a different nature.
- (g) A member of a force or civilian component shall not be subject to any proceedings for the enforcement of any judgment given against him in the receiving State in a matter arising from the performance of his official duties.
- (h) Except in so far as sub-paragraph (e) of this paragraph applies to claims covered by paragraph 2 of this Article, the provisions of this paragraph shall not apply to any claim arising out of or in connexion with the navigation or operation of a ship or the loading, carriage, or discharge of a cargo, other than claims for death or personal injury to which paragraph 4 of this Article does not apply.

6. Claims against members of a force or civilian component arising out of tortious acts or omissions in the receiving State not done in the performance of official duty shall be dealt with in the following manner :—

- (a) The authorities of the receiving State shall consider the claim and assess compensation to the claimant in a fair and just manner, taking into account all the circumstances of the case, including the conduct of the injured person, and shall prepare a report on the matter.
- (b) The report shall be delivered to the authorities of the sending State, who shall then decide without delay whether they will offer an *ex gratia* payment, and if so, of what amount.
- (c) If an offer of *ex gratia* payment is made, and accepted by the claimant in full satisfaction of his claim, the authorities of the sending State shall make the payment themselves and inform the authorities of the receiving State of their decision and of the sum paid.
- (d) Nothing in this paragraph shall affect the jurisdiction of the courts of the receiving State to entertain an action against a member of a force or of a civilian component unless and until there has been payment in full satisfaction of the claim.

7. Claims arising out of the unauthorised use of any vehicle of the armed services of a sending State shall be dealt with in accordance with paragraph 6 of this Article, except in so far as the force or civilian component is legally responsible.

8. If a dispute arises as to whether a tortious act or omission of a member of a force or civilian component was done in the performance of official duty or as to whether the use of any vehicle of the armed services of a sending State was unauthorised, the question shall be submitted to an arbitrator appointed in accordance with paragraph 2 (b) of this Article, whose decision on this point shall be final and conclusive.

9. The sending State shall not claim immunity from the jurisdiction of the courts of the receiving State for members of a force or civilian component in respect of the civil jurisdiction of the courts of the receiving State except to the extent provided in paragraph 5 (g) of this Article.

10. The authorities of the sending State and of the receiving State shall co-operate in the procurement of evidence for a fair hearing and disposal of claims in regard to which the Contracting Parties are concerned.

Article IX

1. Members of a force or of a civilian component and their dependents may purchase locally goods necessary for their own consumption, and such services as they need, under the same conditions as the nationals of the receiving State.

2. Goods which are required from local sources for the subsistence of a force or civilian component shall normally be purchased through the authorities which purchase such goods for the armed services of the receiving State. In order to avoid such purchases having any adverse effect on the economy of the receiving State, the competent authorities of that State shall indicate, when necessary, any articles the purchase of which should be restricted or forbidden.

3. Subject to agreements already in force or which may hereafter be made between the authorised representatives of the sending and receiving States, the authorities of the receiving State shall assume sole responsibility for making suitable arrangements to make available to a force or a civilian component the buildings and grounds which it requires, as well as facilities and services connected therewith. These agreements and arrangements shall be, as far as possible, in accordance with the regulations governing the accommodation and billeting of similar personnel of the receiving State. In the absence of a specific contract to the contrary, the laws of the receiving State shall determine the rights and obligations arising out of the occupation or use of the buildings, grounds, facilities or services.

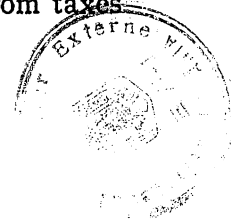
4. Local civilian labour requirements of a force or civilian component shall be satisfied in the same way as the comparable requirements of the receiving State and with the assistance of the authorities of the receiving State through the employment exchanges. The conditions of employment and work, in particular wages, supplementary payments and conditions for the protection of workers, shall be those laid down by the legislation of the receiving State. Such civilian workers employed by a force or civilian component shall not be regarded for any purpose as being members of that force or civilian component.

5. When a force or a civilian component has at the place where it is stationed inadequate medical or dental facilities, its members and their dependents may receive medical and dental care, including hospitalisation, under the same conditions as comparable personnel of the receiving State.

6. The receiving State shall give the most favourable consideration to requests for the grant to members of a force or of a civilian component of travelling facilities and concessions with regard to fares. These facilities and concessions will be the subject of special arrangements to be made between the Governments concerned.

7. Subject to any general or particular financial arrangements between the Contracting Parties, payment in local currency for goods, accommodation and services furnished under paragraphs 2, 3, 4 and, if necessary, 5 and 6, of this Article shall be made promptly by the authorities of the force.

8. Neither a force, nor a civilian component, nor the members thereof, nor their dependents, shall by reason of this Article enjoy any exemption from taxes.

or duties relating to purchases and services chargeable under the fiscal regulations of the receiving State.

Article X

1. Where the legal incidence of any form of taxation in the receiving State depends upon residence or domicile, periods during which a member of a force or civilian component is in the territory of that State by reason solely of his being a member of such force or civilian component shall not be considered as periods of residence therein, or as creating a change of residence or domicile, for the purposes of such taxation. Members of a force or civilian component shall be exempt from taxation in the receiving State on the salary and emoluments paid to them as such members by the sending State or on any tangible movable property the presence of which in the receiving State is due solely to their temporary presence there.

2. Nothing in this Article shall prevent taxation of a member of a force or civilian component with respect to any profitable enterprise, other than his employment as such member, in which he may engage in the receiving State, and, except as regards his salary and emoluments and the tangible movable property referred to in paragraph 1, nothing in this Article shall prevent taxation to which, even if regarded as having his residence or domicile outside the territory of the receiving State, such a member is liable under the law of that State.

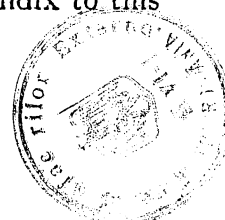
3. Nothing in this Article shall apply to "duty" as defined in paragraph 12 of Article XI.

4. For the purposes of this Article the term "member of a force" shall not include any person who is a national of the receiving State.

Article XI

1. Save as provided expressly to the contrary in this Agreement, members of a force and of a civilian component as well as their dependents shall be subject to the laws and regulations administered by the customs authorities of the receiving State. In particular the customs authorities of the receiving State shall have the right, under the general conditions laid down by the laws and regulations of the receiving State, to search members of a force or civilian component and their dependents and to examine their luggage and vehicles, and to seize articles pursuant to such laws and regulations.

2.—(a) The temporary importation and the re-exportation of service vehicles of a force or civilian component under their own power shall be authorised free of duty on presentation of a triptyque in the form shown in the Appendix to this Agreement.

(b) The temporary importation of such vehicles not under their own power shall be governed by paragraph 4 of this Article and the re-exportation thereof by paragraph 8.

(c) Service vehicles of a force or civilian component shall be exempt from any tax payable in respect of the use of vehicles on the roads.

3. Official documents under official seal shall not be subject to customs inspection. Couriers, whatever their status, carrying these documents must be in possession of an individual movement order, issued in accordance with paragraph 2 (b) of Article III. This movement order shall show the number of despatches carried and certify that they contain only official documents.

4. A force may import free of duty the equipment for the force and reasonable quantities of provisions, supplies and other goods for the exclusive use of the force and, in cases where such use is permitted by the receiving State, its civilian component and dependents. This duty-free importation shall be subject to the deposit, at the customs office for the place of entry, together with such customs documents as shall be agreed, of a certificate in a form agreed between the receiving State and the sending State signed by a person authorised by the sending State for that purpose. The designation of the person authorised to sign the certificates as well as specimens of the signatures and stamps to be used, shall be sent to the customs administration of the receiving State.

5. A member of a force or civilian component may, at the time of his first arrival to take up service in the receiving State or at the time of the first arrival of any dependent to join him, import his personal effects and furniture free of duty for the term of such service.

6. Members of a force or civilian component may import temporarily free of duty their private motor vehicles for the personal use of themselves and their dependents. There is no obligation under this Article to grant exemption from taxes payable in respect of the use of roads by private vehicles.

7. Imports made by the authorities of a force other than for the exclusive use of that force and its civilian component, and imports, other than those dealt with in paragraphs 5 and 6 of this Article, effected by members of a force or civilian component are not, by reason of this Article, entitled to any exemption from duty or other conditions.

8. Goods which have been imported duty-free under paragraphs 2 (b), 4, 5 or 6 above—

(a) may be re-exported freely, provided that, in the case of goods imported under paragraph 4, a certificate, issued in accordance with that paragraph, is presented to the customs office : the customs authorities, however, may verify that goods re-exported are as described in the certificate, if any, and have in fact been imported under the conditions of paragraphs 2 (b), 4, 5 or 6 as the case may be ;

(b) shall not normally be disposed of in the receiving State by way of either sale or gift : however, in particular cases such disposal may be authorised on conditions imposed by the authorities concerned of the receiving State (for instance, on payment of duty and tax and compliance with the requirements of the controls of trade and exchange).

9. Goods purchased in the receiving State shall be exported therefrom only in accordance with the regulations in force in the receiving State.

10. Special arrangements for crossing frontiers shall be granted by the customs authorities to regularly constituted units or formations, provided that the customs authorities concerned have been duly notified in advance.

11. Special arrangements shall be made by the receiving State so that fuel, oil and lubricants for use in service vehicles, aircraft and vessels of a force or civilian component, may be delivered free of all duties and taxes.

12. In paragraphs 1-10 of this Article—

—“duty” means customs duties and all other duties and taxes payable on importation or exportation, as the case may be, except dues and taxes which are no more than charges for services rendered ;

—“importation” includes withdrawal from customs warehouses or continuous customs custody, provided that the goods concerned have not been grown, produced or manufactured in the receiving State.

13. The provisions of this Article shall apply to the goods concerned not only when they are imported into or exported from the receiving State, but also when they are in transit through the territory of a Contracting Party, and for this purpose the expression “receiving State” in this Article shall be regarded as including any Contracting Party through whose territory the goods are passing in transit.

Article XII

1. The customs or fiscal authorities of the receiving State may, as a condition of the grant of any customs or fiscal exemption or concession provided for in this Agreement, require such conditions to be observed as they may deem necessary to prevent abuse.

2. These authorities may refuse any exemption provided for by this Agreement in respect of the importation into the receiving State of articles grown, produced or manufactured in that State which have been exported therefrom without payment of, or upon repayment of, taxes or duties which would have been chargeable but for such exportation. Goods removed from a customs warehouse shall be deemed to be imported if they were regarded as having been exported by reason of being deposited in the warehouse.

Article XIII

1. In order to prevent offences against customs and fiscal laws and regulations, the authorities of the receiving and of the sending States shall assist each other in the conduct of enquiries and the collection of evidence.

2. The authorities of a force shall render all assistance within their power to ensure that articles liable to seizure by, or on behalf of, the customs or fiscal authorities of the receiving State are handed to those authorities.

3. The authorities of a force shall render all assistance within their power to ensure the payment of duties, taxes and penalties payable by members of the force or civilian component or their dependents.

4. Service vehicles and articles belonging to a force or to its civilian component, and not to a member of such force or civilian component, seized by the authorities of the receiving State in connexion with an offence against its customs or fiscal laws or regulations shall be handed over to the appropriate authorities of the force concerned.

Article XIV

1. A force, a civilian component and the members thereof, as well as their dependents, shall remain subject to the foreign exchange regulations of the sending State and shall also be subject to the regulations of the receiving State.

2. The foreign exchange authorities of the sending and the receiving States may issue special regulations applicable to a force or civilian component or the members thereof as well as to their dependents.

Article XV

1. Subject to paragraph 2 of this Article, this Agreement shall remain in force in the event of hostilities to which the North Atlantic Treaty applies, except that the provisions for settling claims in paragraphs 2 and 5 of Article VIII shall not apply to war damage, and that the provisions of the Agreement, and, in particular of Articles III and VII, shall immediately be reviewed by the Contracting Parties concerned, who may agree to such modifications as they may consider desirable regarding the application of the Agreement between them.

2. In the event of such hostilities, each of the Contracting Parties shall have the right, by giving 60 days' notice to the other Contracting Parties, to suspend the application of any of the provisions of this Agreement so far as it is concerned. If this right is exercised, the Contracting Parties shall immediately consult with a view to agreeing on suitable provisions to replace the provisions suspended.

Article XVI

All differences between the Contracting Parties relating to the interpretation or application of this Agreement shall be settled by negotiation between them without recourse to any outside jurisdiction. Except where express provision is made to the contrary in this Agreement, differences which cannot be settled by direct negotiation shall be referred to the North Atlantic Council.

Article XVII

Any Contracting Party may at any time request the revision of any Article of this Agreement. The request shall be addressed to the North Atlantic Council.

Article XVIII

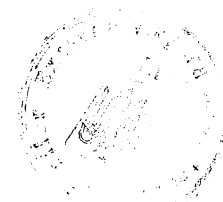
1. The present Agreement shall be ratified and the instruments of ratification shall be deposited as soon as possible with the Government of the United States of America, which shall notify each signatory State of the date of deposit thereof.

2. Thirty days after four signatory States have deposited their instruments of ratification the present Agreement shall come into force between them. It shall come into force for each other signatory State thirty days after the deposit of its instrument of ratification.

3. After it has come into force, the present Agreement shall, subject to the approval of the North Atlantic Council and to such conditions as it may decide, be open to accession on behalf of any State which accedes to the North Atlantic Treaty. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Government of the United States of America, which shall notify each signatory and acceding State of the date of deposit thereof. In respect of any State on behalf of which an instrument of accession is deposited, the present Agreement shall come into force thirty days after the date of the deposit of such instrument.

Article XIX

1. The present Agreement may be denounced by any Contracting Party after the expiration of a period of four years from the date on which the Agreement comes into force.

2. The denunciation of the Agreement by any Contracting Party shall be effected by a written notification addressed by that Contracting Party to the Government of the United States of America which shall notify all the other Contracting Parties of each such notification and the date of receipt thereof.

3. The denunciation shall take effect one year after the receipt of the notification by the Government of the United States of America. After the expiration of this period of one year, the Agreement shall cease to be in force as regards the Contracting Party which denounces it, but shall continue in force for the remaining Contracting Parties.

Article XX

1. Subject to the provisions of paragraphs 2 and 3 of this Article, the present Agreement shall apply only to the metropolitan territory of a Contracting Party.

2. Any State may, however, at the time of the deposit of its instrument of ratification or accession or at any time thereafter, declare by notification given to the Government of the United States of America that the present Agreement shall extend (subject, if the State making the declaration considers it to be necessary, to the conclusion of a special agreement between that State and each of the sending States concerned), to all or any of the territories for whose international relations it is responsible in the North Atlantic Treaty area. The present Agreement shall then extend to the territory or territories named therein thirty days after the receipt by the Government of the United States of America of the notification, or thirty days after the conclusion of the special agreements if required, or when it has come into force under Article XVIII, whichever is the later.

3. A State which has made a declaration under paragraph 2 of this Article extending the present Agreement to any territory for whose international relations it is responsible may denounce the Agreement separately in respect of that territory in accordance with the provisions of Article XIX.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries have signed the present Agreement.

DONE in London this nineteenth day of June, 1951, in the English and French languages, both texts being equally authoritative, in a single original which shall be deposited in the archives of the Government of the United States of America. The Government of the United States of America shall transmit certified copies thereof to all the signatory and acceding States.

For the Kingdom of Belgium :¹

Pour le Royaume de Belgique² :

Obert DE THIEUSIES

For Canada :

Pour le Canada :

L. D. WILGRESS

For the Kingdom of Denmark :

Pour le Royaume de Danemark :

STEENSEN-LETH

For France :

Pour la France :

Hervé ALPHAND

For Iceland :

Pour l'Islande :

Gunnlauger PÉTURSSON

For Italy :

Pour l'Italie :

A. ROSSI-LONGHI

¹ See Declaration, p. 108 of this volume.

² Voir Déclaration, p. 108 de ce volume.

For the Grand Duchy of Luxembourg :¹

Pour le Grand Duché de Luxembourg² :

A. CLASEN

For the Kingdom of the Netherlands :¹

Pour le Royaume des Pays-Bas² :

A. W. L. TJARDA VAN STARKENBORGH-STACHOUWER

For the Kingdom of Norway :

Pour le Royaume de Norvège :

Dag BRYN

For Portugal :

Pour le Portugal :

R. ENNES ULRICH

The Agreement is only applicable to the territory of Continental Portugal, with the exclusion of the Adjacent Islands and the Overseas Provinces.³

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland :

Pour le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord :

Herbert MORRISON

For the United States of America :

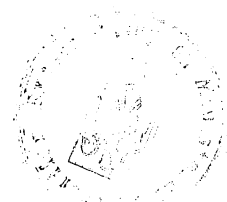
Pour les États-Unis d'Amérique :

Charles M. SPOFFORD

¹ See Declaration, p. 108 of this volume.

² Voir Déclaration p. 108 de ce volume.

³ La Convention n'est applicable qu'au territoire continental du Portugal à l'exclusion des îles adjacentes et des provinces d'outre-mer.

APPENDIX

Country

Ministry or Service

TRIPTYQUE *

Valid from

To

for temporary importation to
of the following service vehicle :—

Type

Registration Number

Engine Number

Spare tyres

Fixed Communication Equipment

Name and signature of the holder of the triptyque

Date of issue

By order of

TEMPORARY EXITS AND ENTRIES

Name of Port or Customs
Station

Date

Signature and Stamp of
Customs Officer

Exit

Entry

Exit

Entry

Exit

Entry

Exit

Entry

* This document shall be in the language of the sending State and in the English and French languages.

DECLARATION BY THE GOVERNMENTS OF BELGIUM, LUXEMBOURG AND THE NETHERLANDS

On signing the Agreement of today's date regarding the Status of the Forces of the North Atlantic Treaty Countries, the Plenipotentiaries of the Kingdom of Belgium, the Grand Duchy of Luxembourg and the Kingdom of the Netherlands, make the following Declaration :

The forces of the Kingdom of Belgium, the Grand Duchy of Luxembourg and the Kingdom of the Netherlands, their civilian components and their members may not avail themselves of the provisions of the present Agreement to claim in the territory of one of the afore-mentioned Powers any exemption which they do not enjoy in their own territory, with respect to duties, taxes and other dues, which have been or will be standardized under the terms of conventions which have been or will be concluded for the purpose of bringing about the Economic Union of Belgium, Luxembourg and the Netherlands.

For the Kingdom of Belgium :
Obert DE THIEUSIES

For the Grand Duchy of Luxembourg :
A. CLASEN

For the Kingdom of the Netherlands :
A. W. J. TJARDA VAN STARKENBORGH-STACHOUWER

19 June 1951

DÉCLARATION DES GOUVERNEMENTS BELGE, NÉERLANDAIS ET LUXEMBOURGEOIS

Au moment de procéder à la signature de la Convention en date de ce jour concernant le statut des forces armées des pays du Traité de l'Atlantique Nord, les plénipotentiaires du Royaume de Belgique, du Grand-Duché de Luxembourg et du Royaume des Pays-Bas, font la déclaration suivante :

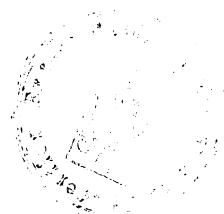
Les forces armées du Royaume de Belgique, du Grand-Duché de Luxembourg et du Royaume des Pays-Bas, leurs éléments civils et leurs membres ne peuvent se prévaloir des dispositions de la présente Convention pour revendiquer sur le territoire de l'une de ces puissances une franchise dont ils ne jouissent pas sur leur propre territoire, lorsqu'il s'agit de droits, taxes et autres impôts, dont l'unification a été ou sera opérée en vertu de conventions tendant à réaliser l'Union Économique belgo-luxembourgeoise-néerlandaise.

Pour le Royaume de Belgique :
Obert DE THIEUSIES

Pour le Grand-Duché de Luxembourg :
A. CLASEN

Pour le Royaume des Pays-Bas :
A. W. J. TJARDA VAN STARKENBORGH-STACHOUWER

19 juin 1951

AGREED MINUTE MODIFY-
ING THE AGREEMENT OF
19 JUNE 1951¹ BETWEEN
THE PARTIES TO THE
NORTH ATLANTIC TREA-
TY REGARDING THE
STATUS OF THEIR FOR-
CES. SIGNED ON 4 APRIL
1952

RÉSOLUTION PORTANT MO-
DIFICATION DE LA CON-
VENTION DU 19 JUIN 1951¹
ENTRE LES ÉTATS PAR-
TIES AU TRAITÉ DE L'AT-
LANTIQUE NORD SUR LE
STATUT DE LEURS FOR-
CES. SIGNÉE LE 4 AVRIL
1952

The North Atlantic Council Deputies,

Considering that under the Agreement between the Parties to the North Atlantic Treaty regarding the Status of their Forces, signed at London on the 19th June, 1951,¹ certain functions are vested in the Chairman of the Council Deputies ;

And considering that, in consequence of the reorganization of the North Atlantic Treaty Organization, the office of Chairman of the Council Deputies will be abolished on the 4th April, 1952 ;

Agree on behalf of their Governments that the said functions shall from that date be exercised by the Secretary-General of the Organization, or in his absence by his Deputy, or by such other person as the North Atlantic Council may decide.

Dated this fourth day of April 1952

¹ See p. 67 of this volume.

Les suppléants du Conseil de l'Atlantique Nord,

Considérant que, en vertu de la Convention entre les États parties au Traité de l'Atlantique Nord sur le Statut de leurs Forces, signée à Londres le 19 juin 1951¹, certaines fonctions sont confiées au Président du Conseil des Suppléants ;

Considérant que, par suite de la réforme de l'Organisation du Traité de l'Atlantique Nord, le poste de Président du Conseil des Suppléants sera supprimé le 4 avril 1952 ;

Décident, au nom de leurs gouvernements, qu'à compter de cette date lesdites fonctions seront exercées par le Secrétaire Général de l'Organisation ou, en son absence, par son représentant ou par toute autre personne désignée par le Conseil de l'Atlantique Nord.

Fait le 4 avril 1952

¹ Voir p. 67 de ce volume.

Belgium :

Belgique :

André DE STAERCKE

Denmark :

Danemark :

STEENSEN-LETH

Italy :

Italie :

A. ROSSI-LONGHI

Netherlands :

Pays-Bas :

A. R. TAMMENOMS BAKKER

Portugal :

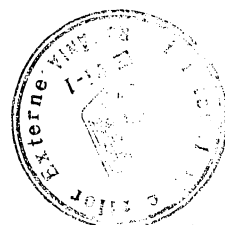
Portugal :

R. ENNES ULRICH

United Kingdom :

Royaume-Uni :

F. R. HOYER MILLAR

Canada :

Canada :

L. D. WILGRESS

France :

France :

Hervé ALPHAND

Iceland :

Islande :

Gunnlauger PÉTURSSON

Luxembourg :

Luxembourg :

A. CLASEN

Norway :

Norvège :

Dag BRYN

United States :

États-Unis :

Charles M. SPOFFORD

No. 2678. AGREEMENT BETWEEN THE PARTIES TO THE NORTH ATLANTIC TREATY REGARDING THE STATUS OF THEIR FORCES. SIGNED AT LONDON, ON 19 JUNE 1951¹

PROTOCOL² (WITH DECLARATION) ON THE STATUS OF INTERNATIONAL MILITARY HEAD-QUARTERS SET UP PURSUANT TO THE NORTH ATLANTIC TREATY.³ SIGNED AT PARIS, ON 28 AUGUST 1952

Official texts: English and French.

Registered by the United States of America on 23 October 1954.

The Parties to the North Atlantic Treaty signed in Washington on 4th April, 1949,³

Considering that international military Headquarters may be established in their territories, by separate arrangement, under the North Atlantic Treaty, and

Desiring to define the status of such Headquarters and of the personnel thereof within the North Atlantic Treaty area,

Have agreed to the present Protocol to the Agreement signed in London on 19th June, 1951,¹ regarding the Status of their Forces :

Article 1

In the present Protocol the expression

(a) "the Agreement" means the Agreement signed in London on 19th June, 1951, by the Parties to the North Atlantic Treaty regarding the Status of their Forces ;

¹ United Nations, *Treaty Series*, Vol. 199, p. 67.

² In accordance with paragraph 1 of article 16, the Protocol came into force on 10 April 1954, thirty days after the deposit of the fourth instrument of ratification in respect of the following states, on behalf of which the instruments of ratification were deposited on the dates indicated :

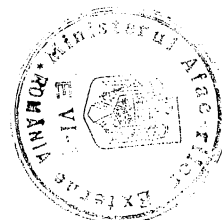
Belgium	11 March 1954
(including the Declaration*)	
Iceland	11 May 1953
Norway	24 February 1953
United States of America	24 July 1953

It subsequently came into force in respect of the states listed below, thirty days after the deposit of their respective instruments of ratification, as follows :

	<i>Date of deposit of the instrument</i>	<i>Date of entry into force</i>
Turkey	18 May 1954	17 June 1954
Netherlands	22 June 1954	22 July 1954
(including the Declaration*)		
Luxembourg	23 July 1954	22 August 1954
(including the Declaration*)		
Greece	26 July 1954	25 August 1954

*See p. 357 of this volume.

³ United Nations, *Treaty Series*, Vol. 34, p. 243, and Vol. 126, p. 350.

- (b) "Supreme Headquarters" means Supreme Headquarters Allied Powers in Europe, Headquarters of the Supreme Allied Commander Atlantic and any equivalent international military Headquarters set up pursuant to the North Atlantic Treaty ;
- (c) "Allied Headquarters" means any Supreme Headquarters and any international military Headquarters set up pursuant to the North Atlantic Treaty which is immediately subordinate to a Supreme Headquarters ;
- (d) "North Atlantic Council" means the Council established by Article 9 of the North Atlantic Treaty or any of its subsidiary bodies authorised to act on its behalf.

Article 2

Subject to the following provisions of this Protocol, the Agreement shall apply to Allied Headquarters in the territory of a Party to the present Protocol in the North Atlantic Treaty area, and to the military and civilian personnel of such Headquarters and their dependents included in the definitions in sub-paragraphs (a), (b) and (c) of paragraph 1 of Article 3 of this Protocol, when such personnel are present in any such territory in connection with their official duties or, in the case of dependents, the official duties of their spouse or parent.

Article 3

1. For the purpose of applying the Agreement to an Allied Headquarters the expressions "force", "civilian component" and "dependent", wherever they occur in the Agreement, shall have the meanings set out below :

- (a) "force" means the personnel attached to the Allied Headquarters who belong to the land, sea or air armed services of any Party to the North Atlantic Treaty ;
- (b) "civilian component" means civilian personnel who are not stateless persons, nor nationals of any State which is not a Party to the Treaty, nor nationals of, nor ordinarily resident in the receiving State, and who are (i) attached to the Allied Headquarters and in the employ of an armed service of a Party to the North Atlantic Treaty or (ii) in such categories of civilian personnel in the employ of the Allied Headquarters as the North Atlantic Council shall decide ;
- (c) "dependent" means the spouse of a member of a force or civilian component, as defined in sub-paragraphs (a) and (b) of this paragraph, or a child of such member depending on him or her for support.

2. An Allied Headquarters shall be considered to be a force for the purposes of Article II, paragraph 2 of Article V, paragraph 10 of Article VII, paragraphs 2, 3, 4, 7 and 8 of Article IX, and Article XIII, of the Agreement.

Article 4

The rights and obligations which the Agreement gives to or imposes upon the sending State or its authorities in respect of its forces or their civilian components or dependents

shall, in respect of an Allied Headquarters and its personnel and their dependents to whom the Agreement applies in accordance with Article 2 of the present Protocol, be vested in or attach to the appropriate Supreme Headquarters and the authorities responsible under it, except that

- (a) the right which is given by Article VII of the Agreement to the military authorities of the sending State to exercise criminal and disciplinary jurisdiction shall be vested in the military authorities of the State, if any, to whose military law the person concerned is subject ;
- (b) the obligations imposed upon the sending State or its authorities by Article II, paragraph 4 of Article III, paragraphs 5 (a) and 6 (a) of Article VII, paragraphs 9 and 10 of Article VIII, and Article XIII, of the Agreement, shall attach both to the Allied Headquarters and to any State whose armed service, or any member or employee of whose armed service, or the dependent of such member or employee, is concerned ;
- (c) for the purposes of paragraphs 2 (a) and 5 of Article III, and Article XIV, of the Agreement, the sending State shall be, in the case of members of a force and their dependents, the State to whose armed service the member belongs, or, in the case of members of a civilian component and their dependents, the State, if any, by whose armed service the member is employed ;
- (d) the obligations imposed on the sending State by virtue of paragraphs 6 and 7 of Article VIII of the Agreement shall attach to the State to whose armed service the person belongs whose act or omission has given rise to the claim or, in the case of a member of a civilian component, to the State by whose armed service he is employed or, if there is no such State, to the Allied Headquarters of which the person concerned is a member.

Both the State, if any, to which obligations attach under this paragraph and the Allied Headquarters concerned shall have the rights of the sending State in connection with the appointment of an arbitrator under paragraph 8 of Article VIII.

Article 5

Every member of an Allied Headquarters shall have a personal identity card issued by the Headquarters showing names, date and place of birth, nationality, rank or grade, number (if any), photograph and period of validity. This card must be presented on demand.

Article 6

1. The obligations to waive claims imposed on the Contracting Parties by Article VIII of the Agreement shall attach both to the Allied Headquarters and to any Party to this Protocol concerned.
2. For the purposes of paragraphs 1 and 2 of Article VIII of the Agreement,
 - (a) property owned by an Allied Headquarters or by a Party to this Protocol and used by an Allied Headquarters shall be deemed to be property owned by a Contracting Party and used by its armed services ;

- (b) damage caused by a member of a force or civilian component as defined in paragraph 1 of Article 3 of this Protocol or by any other employee of an Allied Headquarters shall be deemed to be damage caused by a member or employee of the armed services of a Contracting Party ;
- (c) the definition of the expression "owned by a Contracting Party" in paragraph 3 of Article VIII shall apply in respect of an Allied Headquarters.

3. The claims to which paragraph 5 of Article VIII of the Agreement applies shall include claims (other than contractual claims and claims to which paragraphs 6 or 7 of that Article apply) arising out of acts or omissions of any employees of an Allied Headquarters, or out of any other act, omission or occurrence for which an Allied Headquarters is legally responsible, and causing damage in the territory of a receiving State to third parties, other than any of the Parties to this Protocol.

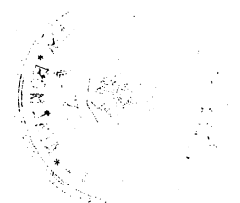
Article 7

1. The exemption from taxation accorded under Article X of the Agreement to members of a force or civilian component in respect of their salaries and emoluments shall apply, as regards personnel of an Allied Headquarters within the definitions in paragraph 1 (a) and (b) (i) of Article 3 of this Protocol, to salaries and emoluments paid to them as such personnel by the armed service to which they belong or by which they are employed, except that this paragraph shall not exempt any such member or employee from taxation imposed by a State of which he is a national.

2. Employees of an Allied Headquarters of categories agreed by the North Atlantic Council, shall be exempted from taxation on the salaries and emoluments paid to them by the Allied Headquarters in their capacity as such employees. Any Party to the present Protocol may, however, conclude an arrangement with the Allied Headquarters whereby such Party will employ and assign to the Allied Headquarters all of its nationals (except, if such Party so desires, any not ordinarily resident within its territory) who are to serve on the staff of the Allied Headquarters and pay the salaries and emoluments of such persons from its own funds, at a scale fixed by it. The salaries and emoluments so paid may be taxed by the Party concerned but shall be exempted from taxation by any other Party. If such an arrangement is entered into by any Party to the present Protocol and is subsequently modified or terminated, Parties to the present Protocol shall no longer be bound under the first sentence of this paragraph to exempt from taxation the salaries and emoluments paid to their nationals.

Article 8

1. For the purpose of facilitating the establishment, construction, maintenance and operation of Allied Headquarters, these Headquarters shall be relieved, so far as practicable, from duties and taxes, affecting expenditures by them in the interest of common defense and for their official and exclusive benefit, and each Party to the present

Protocol shall enter into negotiations with any Allied Headquarters operating in its territory for the purpose of concluding an agreement to give effect to this provision.

2. An Allied Headquarters shall have the rights granted to a force under Article XI of the Agreement subject to the same conditions.

3. The provisions in paragraphs 5 and 6 of Article XI of the Agreement shall not apply to nationals of the receiving States, unless such nationals belong to the armed services of a Party to this Protocol other than the receiving State.

4. The expression "duties and taxes" in this Article does not include charges for services rendered.

Article 9

Except in so far as the North Atlantic Council may decide otherwise,

(a) any assets acquired from the international funds of an Allied Headquarters under its capital budget and no longer required by the Headquarters shall be disposed of under arrangements approved by the North Atlantic Council and the proceeds shall be distributed among or credited to the Parties to the North Atlantic Treaty in the proportions in which they have contributed to the capital costs of the Headquarters. The receiving State shall have the prior right to acquire any immovable property so disposed of in its territory, provided that it offers terms no less favourable than those offered by any third party ;

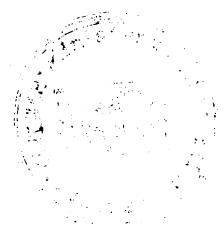
(b) any land, buildings or fixed installations provided for the use of an Allied Headquarters by the receiving State without charge to the Headquarters (other than a nominal charge) and no longer required by the Headquarters shall be handed back to the receiving State, and any increase or loss in the value of the property provided by the receiving State resulting from its use by the Headquarters shall be determined by the North Atlantic Council (taking into consideration any applicable law of the receiving State) and distributed among or credited or debited to the Parties to the North Atlantic Treaty in the proportions in which they have contributed to the capital costs of the Headquarters.

Article 10

Each Supreme Headquarters shall possess juridical personality ; it shall have the capacity to conclude contracts and to acquire and dispose of property. The receiving State may, however, make the exercise of such capacity subject to special arrangements between it and the Supreme Headquarters or any subordinate Allied Headquarters acting on behalf of the Supreme Headquarters.

Article 11

1. Subject to the provisions of Article VIII of the Agreement, a Supreme Headquarters may engage in legal proceedings as claimant or defendant. However, the receiving State and the Supreme Headquarters or any subordinate Allied Headquarters authorised

by it may agree that the receiving State shall act on behalf of the Supreme Headquarters in any legal proceedings to which that Headquarters is a party before the courts of the receiving State.

2. No measure of execution or measure directed to the seizure or attachment of its property or funds shall be taken against any Allied Headquarters, except for the purposes of paragraph 6 (a) of Article VII and Article XIII of the Agreement.

Article 12

1. To enable it to operate its international budget, an Allied Headquarters may hold currency of any kind and operate accounts in any currency.

2. The Parties to the present Protocol shall, at the request of an Allied Headquarters, facilitate transfers of the funds of such Headquarters from one country to another and the conversion of any currency held by an Allied Headquarters into any other currency, when necessary to meet the requirements of any Allied Headquarters.

Article 13

The archives and other official documents of an Allied Headquarters kept in premises used by those Headquarters or in the possession of any properly authorised member of the Headquarters shall be inviolable, unless the Headquarters has waived this immunity. The Headquarters shall, at the request of the receiving State and in the presence of a representative of that State, verify the nature of any documents to confirm that they are entitled to immunity under this Article.

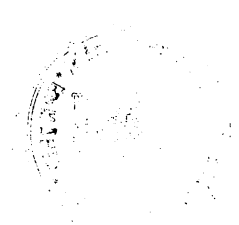
Article 14

1. The whole or any part of the present Protocol or of the Agreement may be applied, by decision of the North Atlantic Council, to any international military Headquarters or organisation (not included in the definitions in paragraphs (b) and (c) of Article 1 of this Protocol) which is established pursuant to the North Atlantic Treaty.

2. When the European Defence Community comes into being, the present Protocol may be applied to the personnel of the European Defence Forces attached to an Allied Headquarters and their dependents at such time and in such manner as may be determined by the North Atlantic Council.

Article 15

All differences between the Parties to the present Protocol or between any such Parties and any Allied Headquarters relating to the interpretation or application of the Protocol shall be settled by negotiation between the parties in dispute without recourse to any outside jurisdiction. Except where express provision is made to the contrary in the present Protocol or in the Agreement, differences which cannot be settled by direct negotiation shall be referred to the North Atlantic Council.

Article 16

1. Articles XV and XVII to XX of the Agreement shall apply as regards the present Protocol as if they were an integral part thereof, but so that the Protocol may be reviewed, suspended, ratified, acceded to, denounced or extended in accordance with those provisions independently from the Agreement.

2. The present Protocol may be supplemented by bilateral agreement between the receiving State and a Supreme Headquarters, and the authorities of a receiving State and a Supreme Headquarters may agree to give effect, by administrative means in advance of ratification, to any provisions of this Protocol or of the Agreement as applied by it.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries have signed the present Protocol.

DONE in Paris this 28th day of August 1952, in the English and French languages, both texts being equally authoritative, in a single original which shall be deposited in the archives of the Government of the United States of America. The Government of the United States of America shall transmit certified copies thereof to all the signatory and acceding States.

Pour le Royaume de Belgique :
For the Kingdom of Belgium :

André de STAERCKE

Pour le Canada :
For Canada :

A. D. P. HEENEY

Pour le Royaume de Danemark :
For the Kingdom of Denmark :

Sandager JEPPESEN

Pour les États-Unis d'Amérique :
For the United States of America :

William H. DRAPER, Jr

Pour la France :
For France :

Hervé ALPHAND

Pour le Royaume de Grèce :
For the Kingdom of Greece :

Pan. PIPINELIS.

Pour l'Islande :
For Iceland :

Gunnlaugur PÉTURSSON

Pour l'Italie :
For Italy :

A. ROSSI-LONGHI

Pour le Grand-Duché de Luxembourg :
For the Grand Duchy of Luxembourg :

G. HEISBOURG

Pour le Royaume de Norvège :
For the Kingdom of Norway :

S. Chr. SOMMERFELT

Nº 2878

Pour le Royaume des Pays-Bas :
For the Kingdom of the Netherlands :

A. W. L. TJARDA VAN STARKENBORGH S

Pour le Portugal :
For Portugal :

H. CALDEIRA QUEIROZ

Pour le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord :
For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland :

F. R. HOYER MILLAR

Pour la Turquie :
For Turkey :

Taha CARIM

[TRANSLATION — TRADUCTION]

DÉCLARATION

Avant de procéder au dépôt des instruments de ratification du protocole du 28 août 1952 sur le statut des quartiers généraux militaires internationaux créés en vertu du Traité de l'Atlantique Nord, les plénipotentiaires du Royaume de Belgique, du Grand-Duché de Luxembourg et du Royaume des Pays-Bas font la déclaration suivante :

Les ressortissants du Royaume de Belgique, du Grand-Duché de Luxembourg et du Royaume des Pays-Bas ne peuvent se prévaloir des dispositions du présent protocole pour revendiquer sur le territoire de l'une de ces puissances une franchise dont ils ne jouiraient pas s'ils exerçaient leurs fonctions dans leur propre pays, lorsqu'il s'agit de droits, taxes et autres impôts dont l'unification a été ou sera opérée en vertu de conventions tendant à réaliser l'Union économique Belgo-luxembourgeoise-néerlandaise.

Bruxelles, le 20 juin 1953

Pour le Royaume de Belgique :

(Signé) Paul VAN ZEELAND

Pour le Grand-Duché de Luxembourg :

(Signé) M. STEINMETZ

Pour le Royaume des Pays-Bas :

(Signé) VAN HARINXMA THOE SLOOTEN

DECLARATION

The plenipotentiaries of the Kingdom of Belgium, the Grand Duchy of Luxembourg, and the Kingdom of the Netherlands, before proceeding to deposit the instruments of ratification of the Protocol of 28 August 1952 on the Status of International Military Headquarters set up pursuant to the North Atlantic Treaty, make the following declaration :

Nationals of the Kingdom of Belgium, the Grand Duchy of Luxembourg and the Kingdom of the Netherlands may not avail themselves of the provisions of the said Protocol to claim in the territory of any one of these Powers any exemption as regards duties, taxes and other dues, which have been or will be standardized in pursuance of conventions for the purpose of bringing about the Belgo-Luxembourg-Netherlands Economic Union, which they would not enjoy if they carried out their duties in their own countries.

Brussels, 20 June 1953.

For the Kingdom of Belgium :

(Signed) Paul VAN ZEELAND

For the Grand Duchy of Luxembourg :

(Signed) M. STEINMETZ

For the Kingdom of the Netherlands :

(Signed) VAN HARINXMA THOE SLOOTEN